

ЮНАК

ЛЮТИЙ 1973 FEBRUARY

ЮНАК

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ЛЮТИЙ 1973

Ч. 2 (114) РІК XI

Редагус колегія.

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович.

Члени редакційної колегії:

ст. пл. Уляна Близнак,
пл. сен. Тоня Горохович,
ст. пл. Богдан Колос,
пл. вірл. Ксеня Одежинська
ст. пл. Юрій Павлічко,
пл. сен. Олександра Юзенів

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

Річна передплата:

США і Канада — \$7.50
(за два роки — 1973/74 — \$14.00)
Австралія — 4.50 австр. дол.
Австрія — 100 шілінгів
Аргентина — 10.00 пезів (нових)
Бельгія — 150.00 бел. франків
Вел. Британія — 1.25 фунта
Італія — 2.000 лірів
Німеччина — 12.50 нім. марок
Франція — 15 франц. франків

Ціна одного числа:

у США і Канаді — 75 центів.

З М І С Т

1 Січень-лютий 1972	Л. Храплива
Чого налякалися Леся і Михайлик	М. Олійник
2 Грай, моя пісню!..	і подруга Гребля
3 Пластун ощадний	Леся Українка
4 Юрій Соловій	Подруга Гребля
5 Як мені прикро... і жаль!	О. К.
6 Юнацтво на шляху до мистецтва	В. Соханівський
7 У мандрівку за п'єсою "За сестрою"	О. К.
8 "За сестрою"	А. Пілецька
9 Маруся Павлишин — пластунка місяця	Л. Ю.
10 Мій сон, моє життя	***
11 Несчастлива прогулянка	Н. Турченко
12 Репортаж з ЮМПЗ-1972	Ю. Рибіцька
13 Акrostих	Р. Гриців
Як правильно сказати?	Л. Комар
14 Пластунам на вухо	***
15 Підготовляємося до пластових проб	Розбанич
16 Пластункам на вушко	***
17 Про "Проблиски" з Торонта	Подруга Оля
18 Чому ти став (-ла) новацьким виховником (-цею)	Ю. Водославський
і як тобі йде праця? Фоторепортер питає	***
19 Чи "Юнака" друкується в Порторіко?	***
20 Спомини із "Писаного Каме́ня"	Л. Войчак і Л. Макогін
22 Ніщо нам лихо, — ні пригоди!	О. Дудинська
25 Наша імпреза	Б. Гембатюк
26 Датки на пресфонд "Юнака", Замість квітів на могилу, Оголошення	

● Ілюстратори цього числа: В. Гарпун, пл. сен. Е. Козак (ЕКо), Н. І. Лопухова, Н. Мудрик-Мриц, ст. пл. Х. Сеньків, пл. сен. О. Слупчинський, пл. уч. П. Чарський.

● На обкладинці: Монтаж "Лещатарі" ст. пл. Нани Баранської.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2445 A Bloor St. West, Toronto 21, Ont. Canada

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ontario, — M6S 1P7 — Canada.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

Second class mail registration number 2185 ● Printed by Kiev Printers Ltd., 860 Richmond St. W., Toronto 3, Ont.

Леся Храплива

СІЧЕНЬ-ЛЮТЕНЬ 1972

Ви гули? Арешти нові в Україні!
Ви гули? Число вже доходить до ста!
Жалобним серпанком нам п'ятниця нині,
Нарозтіж розкриті рамена хреста.

В сльозах Звенислава, сирітка без мами...
Та вітер ридання над хмари поніс
І кара Господня не світська настане
За кожну з дитячих полинових сліз!

Підносимо голос, щоб світ нас послухав,
Зірвали залізні заслони слова;
Ніхто не замкне в ізолятори духа,
В концтабори — слова; хога б і Москва!

Погляньте, ув'язнені друзі, крізь ґрати:
Вам вірні серця за серцями ідуть,
Щоб вашою кривдою світ спам'ятати.
Кріпінься, Незламні! Ми з вами: ми тут!

(Із збірки «Далеким і близьким»)

ЧОГО НАЛЯКАЛИСЯ ЛЕСЯ І МИХАЙЛИК?..

Неспокійне було життя у родині Косачів. Батька викликали до обласного уряду, а в домі пізно ввечорі з'явилася поліція.

— Скажіть, ласкава пані, де тут є книжки, що їх вам посилає із Женеві сюди ваш коханий брат Михайло Драгоманів? — звернувся начальник поліції до Ольги Косач.

— Ще одне запитання — продовжував поліціант — як часто буває у вас пан Петровський?

Ольга Петрівна, опанувавши хвилювання, спокійно відповіла:

— Книжок у нас багато, мушу пригадати, які саме книжки прислав нам мій брат. А пана Петровського, на жаль, не знаю.

Поліцист усміхнувся:

— Нагадаємо пані. Ваш чоловік приятелює із паном Петровським. Познайомився років три тому.

— Ні, такого в нашому домі не буває, — заперечила Ольга Петрівна. А людей до мого чоловіка приходять дуже багато.

Лице поліциста побагровіло, очі налилися кров'ю.

— Нам певно відомо, пані Косач, що Петровський буває тут не випадково. Петровський — політичний злочинець... Сто чортів! Третій день ганяємося за ним! Та ви знаєте з ким маєте справу — погрозив начальник.

Тихо рипнули двері дитячої спальні, показалися злякані обличчя Михайлика і Лесі.

— Це нас не цікавить, пане ротмістр — мовила спокійно Ольга Петрівна. — Прощу бути ввічливим — дітей розбудили.

Жандарм рвучко повернувся і став розглядатись за бібліотекою. Його підвладні розбіглися по кімнатах: заглядали під ліжка, оглядали одяги, зносили на стіл дитячі книжки, зошити. Один із жандармів ухопив Лесин записник і почав перегортати картки. Згодом жбурнув його із злістю на підлогу. Леся схопила його і міцно притиснула до грудей.

Обшук кінчився пізно. Нічого крім “Кобзаря” та деякої літератури українською мовою, жандарми не знайшли. Книжки пов’язали шнурками і забрали із собою.

— Мамусю, нащо вони забрали наші книжки? — крізь сльози спитала Леся. — Що я тепер читатиму?

— Вони хочуть їх переглянути, доню! Їм треба. Ти ще маленька, підростеш — зрозумієш. А зараз краще будемо спати, мої любі.

Вона знову поклала дітей спати і взялася складати порозкидані книжки. Тієї ночі малі довго не спали — прислухалися до материного зідхання.

— Ти не боїшся їх, Михайлику? Вони не повернуться?

— Був би тато дома — він би їх відразу вигнав би...

— А ти чув, як отой грубезний казав мамі: “не полегшає вашому чоловікові”. Михайлику, а що таке полі... політичний злочинець?.. — шепталися діти.

У кімнату увійшла мати. Вона погладила дітей, повкривала і присіла на Лесиному ліжку. Леся схопила мамину руку й притулилася до неї обличчям.

Батько повернувся з Києва по кількох днях. Як завжди він привіз усім гостинці, оповідав новини, проте, Ольга Петрівна помітила його стурбованість.

— Я боюся за тебе, любий — сказала, коли батьки опинилися на самоті.

— Чого ж тут боятися? — болісно посмінувся Петро Антонович. — Обіцяли заслати мене туди, де Макар пасе телята... Він пильно глянув дружині в очі і додав: — От, людина! Маю на думці Петровського. За ним десятки жандармів полюють, а він спокійнісінько собі їздить, з людьми зустрічається. Бочив його! Збирається до Женеви — книжки видаватиме, яких бракує нам в Україні.

Ольга Петрівна із жахом глянула на чоловіка.

— Головного я тобі не сказав: мені запропоновано змінити місце роботи. Він чекав, опустивши очі додолу, що дружина розридається, попаде в розпук, але цього не сталося. Вона сіла беззвучно на стілець, а згодом запитала:

— Куди?

— До Луцька... Пропонували ще кілька місць, але нічого годящого.

Ольга Петрівна аж тепер усвідомила, що сталося. Вона підійшла до чоловіка і тихо схилилася йому на груди.

(За повістю “Дочка Прометея” М. Олійника вільно переповіла подруга Гребля).

ГРАЙ, МОЯ ПІСНЕ!..

Досить невільная думка мовчала,
Мов пташка у клітці замкнута од світа,
Пісня по волі давно не літала,
Приборкана тугою, жалем прибита.

Час, моя пісне, у світ погуляти,
Розправити крильця, пошарпані горем,
Час, моя пісне, по волі буяти,
Послухать, як вітер заграє понад морем.

Плинь, моя пісне, як хвиля хибкая,—
Вона не питає, куди вона плине;
Линь, моя пісне, як чайка прудкая,—
Вона не боїться, що в морі загине.

ПЛАСТУН ОЩАДНИЙ

Дорогі Подруги і Друзі!

Дехто може сказати, що ощаджувати, це ніяка штука! Треба час-до-часу скласти гроші до банку, або кидати дрібні гроші у скарбонку. Так може це виглядати комусь, хто справді ніколи не ощаджував і не застановлявся над тим, що є ощадність?..

Вона є ні маловажна у житті людей, ні така легка. Відомо ж, що є такі люди, які ніколи не мають грошей, хоча вони багато заробляють у порівнянні з тими, що живуть багато менше заробляючи, але розумно ощаджуючи й розділяючи раціонально гроші на все необхідне.

**
*

Ощадність не є справою тільки самого збирання грошей. Бути ощадним, це також бути відповідальним, витривалим, самостійним, упорядкованим. Ощадні люди можуть доказувати чудес. Відомо, що багато мільонерів починали свою кар'єру з дрібних ощадностей.

Ощаджувати треба не тільки гроші, але й час і здоров'я, терпеливість учителів у школі, мамині й татові нерви, харчі, воду на таборах, працю людей, які чистять приміщення, вулиці, автобуси, трамваї та інші публічні споруди, що їх ми так часто без застанови засмічуємо. Юнацтво дуже не щадить часу. Скільки то юначок висиджують годинами при телефонах, плетучи теревені?! А скільки юнаків марнують дорогі години при телевізорах, дивлячись на спортові "кавалки" і тоді, коли в них стільки домашніх завдань? Дівчата цілими днями потрапляють "снівигати" по крамницях, щоб тільки подивитися на речі, яких вони ані не потребують, ані не будуть купувати. А учні у школах, що не уважають! Скільки є їх таких, що цілими роками висиджують на лекціях, виводять з рівноваги учителів і закінчують школи, не засвоївши навіть частини навчального матеріалу.

Багато є таких людей, які вже у юнацтві починають руйнувати своє здоров'я куренням, питтям, занедбанням гігієнічних вимог (не миють зубів, п'ють і їдять без перерви цукорки, картоплю, різні "пепсі" чи "коки", гаряче чи зимне напереміну).

**

Ощаджуючи не видаємо грошей без надуми. Завжди думаємо, що є кінечне, а без чого можна обійтися. Не купуємо балевої сукні тоді, коли не маємо суконки на щодень. Не йдемо до ресторанів тоді, коли бракує нам грошей на звичайну перекуску, якщо опинимося довший час поза домом. Заки видамо гроші на дурні витребеньки (десятки кредок, чи інших косметичних "мазил", непотрібні фаталашки з гардероби, кіно, дурні книжки чи журнали), подумаймо про те, що краще ці гроші заощадити на цікаву прогулянку в Україну, Європу, на закуп гарного подарунка мамі, татові, чи хоч би на даток для шляхетної мети — допомога потребуючим, пресфонд тощо.

**
*

Мова про ощадність не випадкова у пластовому законі. Вона вимагає розуму, почувань, волі і характеру. Набувши звичку щадити (навіть і тоді, коли ми з природи схильні до марнотравства), думати про розумне господарення грошем, часом і своїм та інших здоров'ям — це добра підготовка до дорослого життя. А юнацький вік, коли формується духовість і характер людини, дуже важливий період у житті людини. "Чого не навчиться Івась — Іван не буде знати" — каже народня приповідка.

Продискутуйте справу ваги ощадности у всіх згаданих тут аспектах, Дорогі Подруги і Друзі, на сходинах. Цікаво було б знати Ваші погляди на цю тему.

Скоб!

Подруга Гребля

СУЧАСНІ ВИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНЦІ

ЮРІЙ СОЛОВІЙ

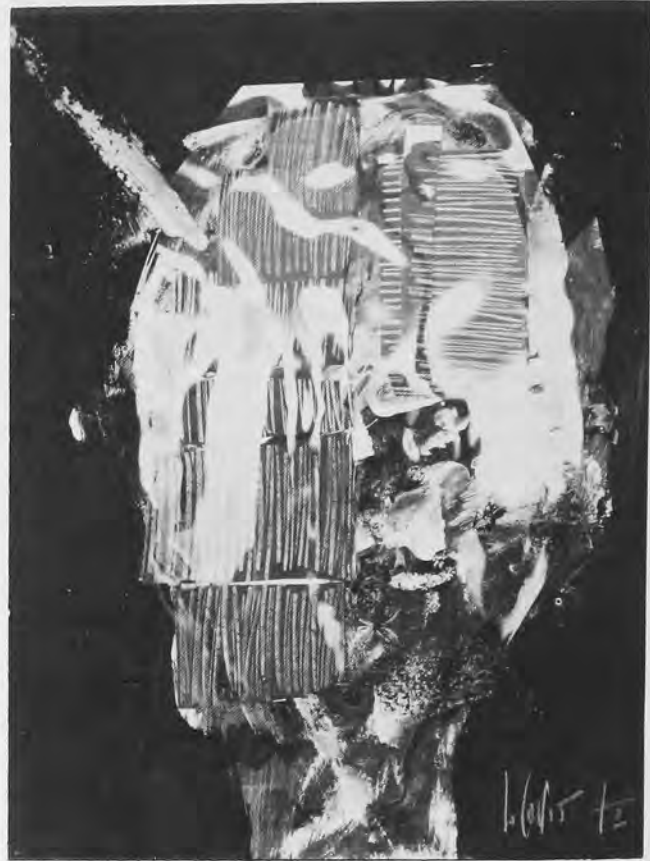
Юрій Соловій — це либонь найцікавіший, а одночасно найбільше контroversійний мистець у нашій спільноті поза межами України.

Його малярська творчість глибока, філософська і не кожному сприятлива, зокрема там, де він затримує у своїх образах моменти релігійні та старається передати глибоке відчуття конфлікту, кривди й бунту сьогодишньої людини у відношенні до політичних систем світу.

Юрій Соловій працює як мистець та виставляє свої картини від 1945 року, а своїм малярським талантом здобув признання не лише в українській спільноті, але й у чужих критиків та знавців мистецтва. Має він за собою ряд індивідуальних виставок, в тому багато в американських галеріях Нью-Йорку, бібліотеках та університетах, що є найкращим доказом того, як високо оцінюють чужі його творчість.

Оригінальною спробою передати публіці творчість Ю. Соловія на тлі музики й мистецького слова був аван-гартній "Вертеп" в 1969 р. в Ратгерс, Нью Джерсі.

МАЛЯРСТВО

Із циклу "1000 голів".

Непересічною була також виставка "1000 голів" в 1970 р. У останній виставці 1971 р. Юрій Соловій повністю відійшов від своєї давнішої творчости і зараз годі передбачити його дальший розвиток.

Юрій Соловій теж полемічний публіцист. Його болить низький рівень українського культурно-мистецького життя та він гостро і безпощадно у своїх численних статтях та критиках висловлює свої думки.

Ю. Соловій, як мистець та як публіцист, повинен зацікавити нашу молодь, зокрема цю її частину, яка шукає за новим.

О. К.

ЯК МЕНІ ПРИКРО... І ЖАЛЬ!..

Крім нормальної лікарської праці в бюроі раз на тиждень, я дижурюю у лікарні на відділі "наглих випадків". Не місце тут розповідати про різні сумні, більше чи менше трагічні випадки, автові катастрофи, наглі захворювання, атаки серця, затроєння, побиття чи інші насилля, випадки покалічення алкоголіків з попробиваними носами чи головами, проблеми наркоманів з різними комплікаціями тощо. Усе це повторюється і стає звичайною рутинною працею великоміського лікаря. Та інколи трапляються випадки, які забирають частину серця, думок і почувань лікаря. Про такий випадок я ось вам розповім.

Це була приблизно 11-та година ночі. Амбулянс привіз до нашого відділу чоловіка. Як тільки його роздягнули, я спішив його оглянути. Йому було приблизно 55 років. Він мав темне і трохи сивувате волосся, очі його були розплющені. Одежа його була чиста. Хворий лежав спокійно, не скаржився, а тільки правий бік його делікатного обличчя був скривавлений, спараліжований. Я зауважив також, що він рухав правою рукою і ногою. Виявилось, що його мозок був пошкоджений і через те наступив параліж частини його тіла.

Хворий був притомний, відповідав на мої запитання нормально українською мовою, хоча трохи невиразно через параліж. Коли я вийшов з кімнати від нього, мене зустрів стривожений, задиханий, із споченим обличчям юнак років не більше як 19. Він представився мені, англійською мовою та запитав про стан хворого. Це був батько юнака. Я поінформував сина про те, що його батько залишиться на деякий час у лікарні. Про майбутнє його батька тяжко щось сказати, але потішив сина, що є вигляди на покращання. Згодом син попросив дозволу побути деякий час при батькові.

По кількох хвилинах він стривожений прибіг до мене, кажучи, що ніяк не може порозумітися із своїм батьком, бо хворий не промовив ні слова, тільки дивився на сина. Це мене здивувало, бо ж я щойно говорив з ним. Ми пішли до хворого. Я, не застановляючись, відразу запитав батька українською мовою, як він почувається. Пацієнт відповів без жодних труднощів, що не відчуває ніяких змін, тільки шумить йому в голові.

Тоді я звернувся до сина: — Бачиш, твій батько говорить!..

— Я це бачу! Він говорить, але тільки по-

українському. Я ж не вмію говорити українською мовою, бо моя мама не є українка. Дома ми говорили англійською мовою. Що ж тепер буде?.. — запитав тривожно юнак.

І для мене, лікаря, це було велике пережиття. Я ще раз усвідомив собі, що людський мозок і його праця — це справжня містерія, велика загадка. Батько пам'ятав і знав усе до певного періоду його життя, до певної межі. Події після цієї межі, а також і факт вивчення англійської мови у дорослому віці, пішли в забуття. Це немов урвалася стрічка звукозаписувача.

Як мені було жаль і батька і сина одночасно! Батько був у непевному стані. Міг померти в кожній хвилині. Можливо він прагнув сказати синові останні слова, щось важливого передати у заповіті. І в сина могли бути якісь сердечні особисті тайни, що їх він бажав розкрити батькові. Я виконав обов'язок посередника між батьком і сином у такому виїмковому моменті. Я ще раз усвідомив собі — яку велику проблему створюють батьки своїм дітям з мішаного подружжя та чим є для людини його інтимна рідна мова — мова молитви, мова думки, якою ми творимо поняття.

Залишивши їх, я поспішав до іншого пацієнта. Але на коридорі син ще раз прибіг до мене подякувати за поміч. Він дивився мені ласкаво в очі, теплою рукою стиснув мою. Я побачив, як заблищали сльози в його гордих молодечих очах. Він півшепотом сказав:

— Як мені боляче і жаль, докторе, що я не знаю мови могого батька. Я соромлюся цього!..

Тієї ночі я ще довго думав про хворого батька, про містерію праці людського мозку та про юнака із сльозами в гордих очах.

В. Соханівський

УСПІХИ НАШИХ ДРУЗІВ

З радістю прочитали ми у 9-ому числі «Українського Журналіста», у бюлетені Федерації Спілок Українських Журналістів Канади й Америки, що у висліді конкурсу «молодого пера» 1972 р., який провела Управа Спілки Українського Журналістів Канади, журі якої в особах мгр. Аріядни Стебельської, поета Бориса Олександрова і д-ра Олександри Копач переглянуло 12 надісланих праць і признало наступні нагороди:

Першу нагороду в сумі 50.00 дол. — Миколі Кулішеві за репортаж «Старий, інший світ».

Другу нагороду в сумі 30.00 дол. — Марії Бачинській за нарис «Три фрази мого життя».

Третю нагороду в сумі 20.00 дол. — Любомирові Госейкові за поезію «Два місяці».

Усі троє нагороджених добре знайомі читачам «Юнака», а нарис «Три фази мого життя» і поезія «Два місяці» появилися на сторінках нашого журналу. Нагороджені не раз дописували до «Юнака» і на його сторінках ставили свої «перші кроки» у літературі — тому ми особливо радіємо, що саме вони здобули перші місця на цьому третьому вже із черги конкурсі «молодого пера», що його проголошує Спілка Українських Журналістів Канади для заохочення української молоді до журналістичної та літературної творчості.

Редакція «Юнака» щиро gratулює усім трьом нагородженим та бажає їм дальших успіхів у їхній письменницькій праці.

ЮНАЦТВО НА ШЛЯХУ ДО МИСТЕЦТВА

В останніх місяцях ми мали нагоду оглядати в Нью-Йорку дві мистецькі виставки, в яких наше пластове юнацтво брало активну участь із своїми малярськими творами, керамікою та прикладним мистецтвом.

Перша із них — це була «Виставка творчості пластової молоді», яку улаштувало Плем'я «Перших Стеж» у залі Пластового Дому в Нью-Йорку. Переглядаючи каталог виставки, ми нарахували між 21 учасниками виставки 14 юначок і юнаків, які показали нам своїх

49 малярських праць, з яких деякі не лише цікаві, але вже перейшли перші неспіливі спроби початківців та показують справжній хист і мистецьке вироблення. Це були: Ірка Барбич, Оріся Городецька, Регіна Дяченко, Марта Коленська, Віра Костишин, Христя Котляр, Олесь Кузишин, Ганка Рогожа, Уляна Салевич, Христя Турчин, Ореста Федун, Мотря Ходновська, Роман Шипайло і Таїса Шеремета.

Ця виставка була ще одним проявом діяльності «Перших Стеж», які завжди сприяють українському мистецтву і його піддержують у різних формах, а зокрема улаштуванням виставок відомих мистців. Задум показати цим разом творчість молодих пластунів і пластунок назвичайно гарний і такі виставки повинні стати щорічною імпрезою.

Виставку відкривала одна із організаторок її ст. пл. Юліяна Осінчук, а упродовж тижня відвідали її численні пластуни й пластунки, батьки пластової молоді та зацікавлені мистецтвом громадяни Нью-Йорку.

Рівночасно із цією виставкою 64-тий Відділ Союзу Українок у Нью-Йорку улаштував шосту вже з черги «Виставку Творчості Молоді», де виставляли свої мистецькі спроби діти й молодь у віці від 3 до 17 років. Між ними найшли ми також імена знайомих юнаків і юначок хоча у меншій кількості, як звичайно. На цій виставці переважали твори дітей новачького і передновачького віку. Все ж між малярськими працями найшли ми з приємністю ім'я співробітника «Юнака» — пл. розв. Павла Чарського, якого виставлений образ св. Юрія наші читачі побачать у репродукції на обкладинці травневого числа.

О. К.

У МАНДРІВКУ З П'ЕСОЮ "ЗА СЕСТРОЮ"

Ми на ЮМПЗ

Цього року наш гурток "Волошки" із 6-го Куреня ім. Марка Вовчка в Чикаго брав активну участь у ЮМПЗ на "Вовчій Тропі". Ціле літо ми завзято готувалися до зустрічі — чи то на таборі, чи на відпочинковій оселі. Уже кілька тижнів перед початком зустрічі ми всі склали 2-гу юнацьку пробу, а після того пильно вивчали народний танок "Гречаники", готувалися до теренової історичної гри та поглиблювали знання таборування. Підготовка наша не пішла надарма. Наш танок "Гречаники" усім подобався, і мистецька комісія вписала його до програми великої прощальної ватри, на якій публіка відплатила нам оплесками за наш труд. Також у показі народного одягу наш гурток здобув друге місце.

Зустріч зробила на мене велике враження. Я вже перед тим брала участь у канадській зустрічі з нагоди 100-річчя Манітоби. Однак, ЮМПЗ перевищала кількістю юнацтва та великою участю пластових провідників. Я була і є горда, що належу до такої славетної організації української молоді, якою є "Пласт".

Готуємося до — "За сестрою"

Уже на зустрічі ми старалися заізнатися із пластовою молоддю з різних станиць США і Канади, бо вже тоді знали, що восени відвідаємо всі більші осередки з п'есою "За сестрою" тому, що майже цілий наш гурток належить до театральної студії та мав активно виступати в цій п'есі. Ми вже тоді мріяли про нашу "мандрівку" до Нью-Йорку, Філадельфії,

Гурток "Волошки" на ЮМПЗ. Зліва до права: пл. розв. А. Пілецька, пл. розв. Х. Боднар, пл. розв. Д. Григорчук, пл. розв. У. Білинська, пл. розв. М. Попель та пл. розв. Р. Дика.

Торонта, про зустріч з нашими новими друзями та із тисячами української молоді.

Фрагмент із першої дії "За сестрою": сидять у першому ряді нов. Р. Цепинська, пл. прих. Б. Білинська, пл. розв. Р. Дика та пл. розв. А. Пілецька.

По ЮМПЗ ми інтенсивно готувалися до виступу. У своїх листах до знайомих пластунів і пластунок ми запевняли, що їх не підведемо, бо п'еса цікава та відповідна до пластової тематики, і ми віддаємо її на сцені з великим пережиттям та доброю грою. Ми не побоювалися їхати навіть до "столиці" — Нью-Йорку, коли вже поставили п'есу в Чикаго, Детройті і Клівленді. Також ми знали, що пластуни у всіх осередках нас приймуть щиро і тепло.

Відвідини Нью-Йорку і Філадельфії

Час минув хутко, і ми ще не оглянулись, як уже треба було вантажити наші валізки до автобусів у дорогу до Нью-Йорку, де ми мали виступати 25-го листопада.

Дорога була нам знакома, бо ще так недавно їхали ми нею на ЮМПЗ, і дехто може ще навіть не розпакував пластових наплечників. По дорозі ми співали, раділи та чим ближче до Нью-Йорку почали нас тривожити різні думки. Дівчата сміялись, що не зможуть упізнати нікого з юнаків тому, що всі змили вже порохи "Вовчої Тропи".

Місто Нью-Йорк нам сподобалось. Уже в день приїзду Українські Об'єднані Організації зготували для нас обід-бенкет, на якому нас сердечно вітали. Увечері ми були гостями в Йонкерсі, де молодечі організації урядили нам вечерю з мистецькою програмою. Усі нас тепло зустрічали та тішились нашим приїздом. Дня 25-го листопада ми ставили нашу п'есу в Нью-Йорку. Зал був заповнений по береги, а між глядачами було багато молоді. Ми припускали, що це наші друзі з таборів, і тому старалися

відіграти наші ролі якнайкраще. Нам це удалося. Глядачі нагородили нас рясними оплесками, а накінці піднесено нам багато квіток. Ми тріюфували, бо квіти були також від дорогої нам усім організації Пластів.

Фрагмент із першої дії "За сестрою": пл. розв. Роксана Дика в головній ролі Ганнусі розмовляє із пл. прих. Юрієм Цепинським у головній ролі Грицька.

По виставі знову для нас тріумф. Пластова Станиця в Нью-Йорку урядила для нас прийняття-вечірку, на якій було також юнацтво. Ми нарешті між своїми друзями! Вітаємося зі знайомими, приймаємо gratulacii "за такий чудовий виступ" та в міжчасі стараємося підкріпитись, бо на столах манила перекуска, підготовлена панями з Пласт-Прияту, сеньйорками та пластовою молоддю. Ми почувалися як у себе дома. Нас привітав станичний ст. пл. Андрій Ластовецький, а мене делегували подякувати за все станиці в Нью-Йорку від нашої студії.

Юнаки із 25-го Куреня УПЮ в Чикаго в п'єсі: Із права до ліва пл. прих. Ю. Цепинський в ролі Грицька, пл. уч. А. Городиський у головній ролі Павлуса, пл. уч. М. Пілецький в ролі Петра та пл. уч. І. Гриневич в ролі Богдана.

Наступного дня, 26-го листопада, ми відіграли п'єсу "За сестрою" у Філядельфії. І тут зала була заповнена, а навіть багато людей звернули додому з браку місця. Нам здається, що тут грали ми ще краще як у Нью-Йорку. Пластуні з довколишніх міст підходили до нас, вітали і хвалили наш виступ. Опісля знову привіти, китиці троянд від пластунів, прийняття та вкінці вечірка з танцями.

Повертались ми додому перетомлені, але щасливі, що ще одна мандрівка з нашою п'єсою нам удалась. Віримо, що це не остання, бо наша мета — відвідати всі більші скупчення українців і нести до них чар живої мови, українську пісню та наш танок — евшан-зілля.

Пл. розв. Адріана Пілецька

"ЗА СЕСТРОЮ"

У суботу, 25 листопада 1972 р., у Пластовому Домі в Нью-Йорку пластуни гостили утомлених виступом та довгою (16 годин) іздою юних артистів — членів Театральної Студії Молоді при парохії св. Володимира і Ольги в Чикаго та їхніх провідників. Безпосередньо перед цим — понад 1,000 осіб, в більшості молоді, оглядали їх у театрі у п'єсі «За сестрою».

«За сестрою» — п'єса, яку створив на підставі повісті Андрія Чайковського (цієї самої назви) із козацьких часів — мистецький керівник Театральної Студії — Любомир Цепинський.

Театральна Студія постала рік тому. Тут єдесь 60 молоденьких хлопців і дівчат, у великій кількості — пластунів. Треба подивляти їх, які поза школою, Пластом та іншими заняттями — мали охоту і витривалість працювати у Студії, де, напевно, не легко доводиться. Треба ж працювати над своєю мовою, вимовою, вивчати напам'ять довгі тексти, танці, пісні... Але коли є ентузіазм у провідників, то й праця стає легкою і приємною. А ентузіазм у керівника та численних його співробітників — великий. Театральна Студія їздила вже зі своїми виступами до Клівленду і Дітройту, у свійому Чикаго ставили п'єсу двічі, і оце вибралися в далеку дорогу на схід — до Нью-Йорку і Філядельфії. Тут на них нетерпеливо чекали вже кілька добрих тижнів, бо це вперше мали ми нагоду побачити молодечу групу театральну із Заходу, а по друге — багато пластунів і пластунок надіялися зустріти своїх нових знайомих з ЮМПЗ.

Чи були такі — невідомо, але коли пластуни довідались, що приїжджає «Чикаго», то відразу задвалось їм, що це мусить бути хоч частина того «Чикага» з ЮМПЗустрічі.

Сама п'єса побудована цікаво. Цікавий сюжет і гарні хореографічні сцени, особливо в лісі, де є відьми і вовкулаки.

Великою несподіванкою для глядачів була поява на сцені п. Олени Бемко — доньки автора оповідання «За сестрою» — Андрія Чайковського. Її викликали на сцену та вручили їй квіти. Це був гарний момент.

Із групою їздять і насправду дуже старанно нею опікуються сам мистецький керівник та

численні його асистенти, керівники поодиноких ділянок та парох о. Бутринський.

Маленьке прийняття, яке пластуни влаштували їм у пластовій домівці, тривало дуже коротко, бо було вже пізно і артистів чекала другого дня далека дорога до Філадельфії і додому. А проте, здавалось, що вони почувались в нашій пл. домівці, як вдома. Взаємні привітання, подяки, квіти — і вже о. Бутринський зганяє свою черідку до автобусів, які нетерпеливо чекають під домівкою і загрожують відїхати без артистів. Бажаємо їм дальших успіхів!

Л. Ю.

МАРУСЯ ПАВЛИШИН — ПЛАСТУНКА МІСЯЦЯ

Пластунка-вірлиця Маруся Павлишин належить до гуртка Юначок Самітниць "Далекі обрії" в США. Увесь час свого юнакування була дуже активною, постійно їздила на літні пластові табори в США та Канаді, а останньо була учасницею літунсько-морського табору.

Вона є дочкою д-ра Юліяна Павлишина, — пластуну сеньйора, що живе у Фергус Фоллс, Міннесота. Саме там у Фергус Фоллс восени 1972 р. Марусю обрано на "Місс Фергус Фоллс". У червні ц. р. Маруся плянує брати участь у конкурсі на "Місс Міннесота".

На конкурсі Маруся убралася в гуцуль-

ський одяг, а на закінчення конкурсу у сукню прикрашену українською вишивкою. Заповідач на конкурсі підкреслював, що Маруся дочка українських батьків, а на її бажання сказав, що вона належить до української молодечої організації Пласт.

Маруся є в процесі переходу до старшого пластуництва, але цей успіх серед американців здобула ще як наша юначка та член гуртка самітниць.

Інформації про успіх Марусі одержали ми від провідниці гуртка — пл. сен. Л. Зелик.

Малює перо

МІЙ СОН, МОЄ ЖИТТЯ

Потік джюркозе і пливе
маленькими хвильками по камінню
та все вниз, у долину
в глибокий яр.
А довкола — ні душі живої, смертної,
лиш я — Мавка лісова.

Лезу між деревами
до Землі згинаюся,
розгортаю темне листя руками
неназе щось шукаю.

Чого й зому?
Сама не знаю.

Але спішусь, спішуся далі — хож
сонце вже заходить, насуваються
хмари, а я — немов не базу
та все далі, хутніше далі!

Перевтомилася.
Хотіла перестати,
та ноги не пристали.
не зупинилися.
Я все летіла і за зимось шукала...

Та — глип!
Угледіла щось!
Підходжу ближже,
та ні!
То лиш березова кора
що впала в око.

Та й знову — глип!
А під березою сидить:
Цар Лісу.
Високий, старий,
із зеленою бородою —
Він придивився до мене
та й мовив:
«Ой знаю, знаю, Мавко,
за зим ти тут шукаєш».
Його зелені оги дивилися на мене,
але не страшили.

«Дідусю, батьку! Прошу —
поможіть»!
«Гей, доню, гей, Мала,
Оце за зим тепер шукаєш —
не знайдеш тут, у
темнім лісі,
не думаю що й знайдеш
в білім світі».

Оттак Він говорив,
та я — не піддавалася.
ухопила Царя за руку
і знов спиталась:
«Мій Царю,
не благаю тебе на
колінах,
бо знаю, що ти
немилосердний.
Лише прошу тебе —
останній раз:
Допоможи мені».
Такі слова, здається, що
сподобались йому,
бо він — старий, могутній,
незмирущий
підвівсь на ноги і промовив:
«Тобі поможу.
Не поможу — а покажу,
бо допомогти собі
можеш лишень сама.

*Спершу — поверну тебе
назад
у твій Світ, а там —
побажиш».*

*Махнув він пализкою гарівною
і вмить — неназе буря
зірвалась.*

*Позав хитатись ліс, стогнать,
шалений вітер прилетів —
роздмухав листя із дерев,
а потім — як прийшов,
так зник...*

*А зник не сам,
забрав із собою ВСЕ.
І темний ліс, поляну, діда,
березу..., мене лишив
мов у пустелі.*

*Я пробудилася у теплій хаті,
між людьми.*

*Минув час...
п'ятнадцять років живу я
між людьми.
Назвали мене
— — — — — ю.*

*Все рідше й рідше
згадую собі той світ —
де залишила я потік,
і ліс
старого Діда, білу ю кору.
А як лихі думки,
лихії люди — насуваються мені
осінні і сумні.
Тоді слова, пророгії слова
хтось ніби знов проказує мені:*

*«Те все, що вперто так шукаєш,
ти знайдеш —
на Землі».*

*І я живу.
Живу так, — як усі.
Лише думка, думка в мене інша —
Усе — на провесні.*

Пл. розв. Наталка Түрченюк

(Допис нагороджений другим місцем на
Літературно-Мистецькому Конкурсі Бібліотеки
Пласту і Рідної Школи у Філядельфії).

НЕЩАСЛИВА ПРОГУЛЯНКА

Іван скочив з ліжка і підбіг до вікна. Відчинивши, жадібно вдихнув свіже ранішнє повітря. Сонце саме сходило, і небо забарвлювалось із сірого в блакитне, а потім почало рожевіти. Він з радістю зустрічав це народження дня.

Поглянувши на свого брата Миколу, який ще міцно спав на ліжку, прошепотів:

— Миколо, вставай. Підемо купатися!

Брат солодко потягнувся і перевернувся на другий бік. Але Іван рішуче штовхнув його з ліжка. Опинившись на підлозі, Микола спростання тільки вимовив: «Що?»

— Ш-ш-ш-ш, не кричи. Ходімо купатись.

Згадавши приємне купання, став швиденько збиратись. Вони навшпиньках вийшли з хати, коли всі ще спали.

Хоч пляж був у десяти хвилинах ходу від хати, вони кинулись бігом до берега. Тут ще не було нікого, тільки сполохали чайок, що вже вкрили побережжя. За хвилину вони вже борюкались у холодній воді. Микола схопив Івана за ногу і потяг під воду, а потім кинувся тікати. Брат погнався за ним. Так, бавлячись, вони припливли до свого моторового човна. Гарний великий човен спокійно гойдався на хвилях. Сідаючи в нього, Микола сказав:

— Шкода, що тато ніколи не дозволяє нам самим поганяти на човні. Як би було гарно гайнути оце назустріч хвилям. Саме немає нікого, тільки ті рибалки на пристані.

— Слухай, — сказав Іван, і очі в нього заблищали, як завжди, коли він хотів щось зробити заборонене, — а чому б нам зараз не скористуватись... Ми його поставимо на те саме місце, і тато нічого не знатиме.

— Ти думаєш?..

— Чому ні... Пішли!

За кілька хвилин хлопці вже мчали човном у відкритому морі. Зустрічний вітер свіжив їм обличчя і мотлошив їхні чуби. А вода перемінилася з темнозеленої в ясноблакитну і пінилася позаду керми.

— Чудово! — кричав Іван. — Давай спробуємо, як швидко він може летіти. Човен відразу набрав повної швидкості і стрілою полинув далі в море, аж геть до лінії обрію.

— Поїдемо до того острівця, — кричав Іван під галасливий гуркіт мотору.

— Я завжди цікавився ним, чи можна до нього пристати? — гукнув у відповідь Микола, дивлячись на скелясті обриси острівця з маяком нагорі.

Коли вони наблизились, то побачили стрімкі береги. Вони розчаровано об'їхали навколо, не знайшовши нічого цікавого. Хвилі тут били об скелясті стіни острова сильніше, і вони трималися осторонь.

— Давай вертатися! — крикнув Микола, дивлячись назад, у бік покинутого берега. Та Іван не чув братової поради і зі свого боку крикнув: «Цікаво, як тут глибоко — і подивився вниз, але вода була темна, а хвилі наганяли морські водорослі.

— Я ще хочу подивитись, що за тим виступаючим рифом, — озвався Іван.

— Напевно такий самий пляж, як наш, — відповів Микола. — Давай вертатись!

— Ще ні, — уперся Іван. За рифом, як і сподівався брат, був гарний маленький пляж, захищений скелею.

Тим часом хвилі побільшувалися, але хлопці не помічали, більше того, їм подобалося, коли човен підкидало догори. «Чудово!» — казав Іван, повертаючися знову до острівця. Милуючись хвилюючим морем, Микола глянув догори і, аж підвівшись, крикнув:

— Дивись! Буде шторм! — і показав рукою на хмари, за якими зникло вже сонце.

— Нічого не буде, — байдуже сказав брат, — все буде добре.

Вони вже наближались знову до острівця, як море почало дужче кидати човном, який аж дрижав.

— Ти збожеволів! — крикнув наляканий Микола, адже починається буря. — Повертай назад!

Раптом вітер шарпнув сильніше, човник, мов пір'їнка, підлетів на хвилях і впав між ними, ніби в глибоку яму. Хлопці схопилися за борти, ледве втримавшись. Микола зблід, Іван теж загубив свою недавню хоробрість:

— Повертай до берега! — кричав він, але повернути було важко. Іван допомагав, але нічого не могли зробити, бо тепер хвилі керували човном. Все навколо ніби кипіло і гнало човен на каміння.

Аж ось раптом блискавка розкраяла небо, гримнув грім і линув дощ, а спереду йшла просто на них величезна хвиля.

— Скеля! — закричав Микола не своїм голосом. Умить почувся тріск, човном сильно трусонувало, щось зарипіло. Микола просто вилетів з човна. Іван простяг руку, тримаючись за борт човна, який потопав, але Миколу захлиснула нова хвиля... і в нього все почорніло перед очима.

Іван прокинувся і глянув навколо. Кімната була чиста, біла. Біля нього сиділи дві сестри й лікар. Раптом усі недавні страшні події вирости в його пам'яті. Він хотів піднятися з постелі, але не міг, відчуваючи гострий біль у нозі. Голова була важка, як оливо.

— Микола? Де Микола? Що з ним? — запитав він слабким голосом.

Лікар похитав головою. Іван зрозумів, що з Миколою сталось страшне, що його вже немає на світі. Він відвернувся й гірко заплакав.

Юлія Рибіцька, студентка,
Австралія.

РЕПОРТАЖ З ЮМПЗ - 1972

Настали модерні часи: ракети їздять на Місяць, міста розбудовуються, робітники творять унії і домагаються вищої платні та затруєне повітря придушує нас усіх.

Щороку люди збирають родини та виїжджають з великого міста на вакації. Інші родини лише висилають дітей у табори, а самі залишаються в міській спеці, щоб добудовувати запас майна. Так і сталося зі мною, батько вислав мене на пластову Зустріч, а сам залишився у місті.

Думаючи, що залишу всякі демонстрації та розрухи позаду, виїхав у дорогу. Але не така доля мене чекала. Приїхавши на оселю, довідався я, що юнаків буде близько шістсот, і що всі готові змінити, або хоч уліпшити правильник пластового юнацтва.

Зустріч — це з'їзд пластунів з усяких частин світу, щоб познайомитися з іншими юнаками та юначками. Зустріч відбувається щоп'ять років на пластовій оселі.

Це була б моя відповідь на питання «Що таке зустріч?», якби я сам не був там присутнім та сам не бачив власними очима подій, які там відбувалися.

Тепер, після зустрічі, мій погляд є трішки змінений:

Зустріч — це час, коли ми з'їжджаємося на змагання, але не змагаємося юнаки проти

юнаків, але юнаки проти булави. Приїждається по те, щоб сказати старшому пластуновству, що нам не подобається, як ми хочемо, щоб вони до нас ставилися, та що ми про них думаємо.

За цілий тиждень було лише два вогні, один вибух кухонки, тільки шість демонстрацій, одна бійка капустою, одна банами, три яйцями, дві яйцями-помідорами-банами, одна капустою і яйцями, та одна менашками-капустою-водою-яйцями-огірками-селерою-яблуками та цибулею. Участь у бійках брали всі, від найменшого австралійця до найбільшого канадійця з усіма американцями поміж ними. Часто після бою оселя була по коліна засмічена усякими відпадками. Але усе ми були раді за собою по-збирати, а може й ні, але це не важне.

Ох, що за радість була бачити друга Івана Кавуна, поціленого бананом або друга Павла Пупка — огірком, навіть, як вдарити друга Клюску селерою, — то величезна приємність.

Але були також поважні пропозиції: водні матраци на спання, уставання не о шостій, а о сьомій або восьмій, або дев'ятій, або аж на наступний день. Не одну, не дві, але три телевізії до шатра, щоб кожний міг дивитися, на що йому подобається. Снідання в ліжку у понеділки, середи та четверги, а у найближчій кафетерії у вівторки та п'ятниці. Також було пропонуване, щоб виховник під диктат юнака писав листи до батьків юнака-синка.

На дальший рік сподівайтесь не право-руч, ліво-руч, обер-нись, але право — прошу — руч, ліво — будь ласка — руч, та обер — благодаю — нись!

Пл. розв. Роман Гриців

(Допис нагороджений четвертою нагородою на Літературно-Мистецькому Конкурсі Бібліотеки Пласту і Рідної Школи у Філядельфії).

АКРОСТИХ

У нашому
Краю
Рідній стороні
квітнуть сади,
а солов'ї
пісні співають.
На весні
так люблю
мило
нам кругом
Ах там
над рідним
над Дніпром.

Люба Комар

(Передрук із журналу Курсів Українознавства ім. Григорія Сковороди в Торонті, 1972 р.).

ЯК ПРАВИЛЬНО СКАЗАТИ?

Треба казати: "Винятково добра людина", але не можна сказати "винятково прекрасна людина". "Прекрасна" вже є виняткова людина!

Правильно сказати: "Ми знаємо таких видатних поетів, як Л. Костенко, М. Вінграновський, І. Драч, І. Калинець або "Ми знаємо видатних поетів — Л. Костенко, М. Вінграновського, І. Драча, І. Калинця". Неправильно буде висловитись: "Ми знаємо таких видатних поетів, як Л. Костенко, М. Вінграновського, І. Драча, І. Калинця".

Правильно буде: "Завдяки твоїй допомозі ми скінчили працю", "Завдяки батькам ми могли поїхати на прогулянку до Європи".

Неправильно буде: "Завдяки цьому нам довелося витратити багато часу на виготовлення есеїв". Треба сказати: "Через це нам довелося витратити багато часу на виготовлення есеїв".

ПЛАСТУНАМ НА ВУХО

ГОВОРІТЬ РОЗБАНИЧ

Дорогий Розбаничу!

Від новацтва провадив Ти нас і не раз звертались ми до Тебе за порадами (пластовими і не пластовими). Цього року ми вже переходимо в старше пластунство, а рівночасно кінчаємо середню школу. Дай кілька зауваг і порад, як тут в Америці найшвидше і найлегше дістатися на університет (каледж).

Змії

ДОРОГІ "НА РОЗДОРІЖЖІ"!

Пригадуєте собі; ще чотири роки тому, коли ви вступали до середніх шкіл, радив я вам конечно вибирати предмети "ріджентс" або "ганорс", які підготовляли б вас до вимог університетів. Як також згадував вам, що участь у шкільних товариствах, клубах, спортах та міжкласових громадах є дуже побажана і багато заважує на децизії прийняття до вибраного каледжу.

Вищі школи приймають студентів на підставі оцінок із 3-ох років у середній школі, спроможности студента та стійкості його праці, опінії його вчителів, як також звертають увагу на участь учнів у шкільних організаціях, спортах та видавництвах. Шукають за одиницями, які можуть стати провідниками й індивідуальностями. Каледжі мають під тим оглядом дуже самолюбне наставлення — оцінюють кандидата з точки: "Що він може нам доброго принести — тепер і на майбутнє".

Розуміється, що всі вступні іспити також беруть до уваги. Одначе, ще раз підкреслюю — головна і вирішальна точка — це ваші осяги за чотири роки "гайскулу". Наколи ваша пересічна є понад 80%, нема чим багато журитися, хоча є каледжі, де і 95% є замало. Є інші, де і з 75% можна пропхатися — головно, коли ви з вибраного предмету маєте кращі оцінки.

Пересічно вимагання каледжів є однакові: 3-4 роки математики, 4 роки "англійського" (література і композиція), 2-3 роки чужої мови, 2-3 роки біології, хемії і фізики, 2-3 роки історії, географії, економії, соціології тощо; не пошкодять і т. зв. "екстра кредити".

Уже на другому році середньої школи ви берете стандартні іспити (що їх коррегуює компютор) на те, щоб показати ваш рівень і вашу спроможність у дальших вищих студіях.

Перший із таких іспитів є PSAT — підготовка до SAT (Сколестик Ептитут Тест), на який, між іншим, усі університети звертають увагу. З найновіших тепер запровадили АСТ (Американ Каледж Тест).

Ці іспити переважно береться на весні третього року (або восени четвертого). Можна їх брати 2 рази; розглядають тоді іспит із кращими оцінками (але іспити є коштовні).

Іспити різняться технікою — але переважно треба лише зазначувати вибрану відповідь із 5-ох можливих. Головний натиск є на англійське і математику. Словознавство, граматика та математичні формули є конечні.

ЯК ВИБИРАТИ КАЛЕДЖ?

Це залежить від багатьох чинників. Ніколи не вибирайте каледжу з думкою "де небудь, щоб лише з хати, на золоту свободу". Вищі студії це не лише приємність, — але і тяжка праця і великий видаток.

Мусите брати на увагу ваш вибраний предмет, якщо ви вже рішені, що будете студіювати, — хоч це не дуже важне — маєте час до кінця другого року рішитися остаточно, щодо вибору звання і матеріальну спроможність; чи радше чуетесь щасливі у малому чи великому середовищі як також, чи плянуєте по каледжі далі продовжувати студії на вищі ступені — магістерку і докторат.

Раджу вибирати каледж близько дому — або в місті, де живете, заощаджуєте собі гроші на подорожі й помешкання — а звичайно щасливі батьки такі раді, що купують синові чи доні зараз авто, щоб "дитина" не тратила часу на автобуси. Уже на "греджуєт" студії переважно треба далі виїхати. Одначе, не раджу вам вибирати т. зв. "Камюніті Каледжі" тому, що там маєте лише 2 роки студій, а рівень навчання нижчий, ніж у чотирорічних каледжах.

Уже восени четвертого року середньої школи пишуть до каледжів, якими ви зацікавлені, за каталогом. Ваші шкільні дорадники можуть вам багато допомогти інформаціями — як також багато каталогів можна знайти у шкільних бібліотеках.

Найкраще вносити подання в грудні, залучуючи свідоцтво із першого півріччя 4-го року школи. Не чекайте до останньої хвилини — раніше вишлете своє прохання, раніше його розглянуть.

Пересічно студент вносить подання до каледжів у такому порядку:

1. До каледжу, куди дуже хоче іти, а не знає — чи приймуть.

2. До доброго каледжу, куди може приймуть.

3. До каледжу, куди сподівається, що напевно приймуть.

Виповнюєте прислані вам формуляри, залучуєте знімок і чек на вписове (як вас не приймуть, уписове пропадає). Ваша школа висилає окремо рекомендації, опінії і офіційне свідоцтво.

Восени ваші батьки повинні виповнити формуляр про їхню фінансову спроможність. Це є конечне на шкільні позички, стипендії та полегші. Якщо ваші батьки заробляють повище 15,000 дол. на рік, надія на полегші дуже мала, навіть як ви усі відзначаючи учні.

Але за стипендіями подавайтеся — є багато можливостей, про які можете дістати інформації просто зі школи. Беріть іспити у школі, як напр. NMSQT, а в Нью-Йоркському стейті т. зв. "Ріджентс". Інші стейти мають подібні стипендії. Подайтеся на стипендії УНСоюзу і УРСоюзу. Раджу переглянути книжку "How to Win a Scholarship". Якщо в гайскул берете "Адванс Плейсмент" предмети, добре є взяти А.П. іспит. Коли зробите іспит на 4 чи 5, дістаєте повний кредит в каледжу. Не легковажте

собі Школи Українознавства. Матуральне свідоцтво може принести вам 6 або більше повних кредитів. Добивайтеся за цим, багато каледжів дає, а вам це зовсім належиться.

Від лютого до квітня будете сидіти на шпильках, заглядати за поштарем та журитися заки ці довго очікувані коверти опиняться у ваших руках. Є такі щасливі, що по NMSQT, "Ріджентс" чи поміщенні в Who's Who Among American High School Students чи по інших іспитах, із високими оцінками одержують запрошення із каледжів, щоб до них записатися, але, що тоді, як дістанете 2 запрошення і не знаєте, на котре рішитися?!

Коли ви вже одержали повідомлення про прийняття, добре є поїхати на інтерв'ю, оглянути каледж, познайомитися із програмою, "кемпусом" та більш-менш укласти собі предмети на перший семестер.

Ваші студентські роки, це може найкращі у цілому житті — буде праця, але і багато розваги, ви вже не хлопці, а зрілі люди, наберете ширшого світогляду, нових ідей, нового знання. Признаюся, що поміж першим днем каледжу та градуацією є маса праці, гори списаного паперу, недоспані ночі, але не маю слів описати почуття радості і сатисфакції, коли вас покликають — щоб вручити вам ваш диплом.

Розбанич

ІЗ ПЛАСТОВИХ ЗАЙНЯТЬ

ПІДГОТОВЛЯЄМОСЯ ДО ПЛАСТОВИХ ПРОБ

Кожному юнакові та юначці відоме, що передумовою до складання проб є участь у курсах чи школах українознавства та знання історії, географії і культури українського народу. Але не всі мають можливість брати участь у курсах і школах, бувають випадки, що наше юнацтво живе далеко від найближчої української школи або такої немає. Для цих нечисленних наших читачів і для тих, які хоча ходять до шкіл чи на курси, але люблять себе перевіряти, подаємо короткі відомості із цих ділянок у формі питань та відповідей, щоб вони справді мали підставове знання українознавства, яке потрібне кожному пластунові. Починаємо від географії України.

Географія України в питаннях і відповідях

1. Де лежить Україна?

Україна лежить у південно-східній Європі.

2. Скільки є українців у світі?

У світі є близько 50,000,000 українців.

3. Скільки українців живе в США?

В США живе більше як один мільйон українців.

4. Скільки українців живе в Канаді?

У Канаді є понад пів мільйона українців.

5. Що це є політичні границі або кордони?

Політичні границі — це межі між державами.

6. Що таке етнографічні границі або межі?

Етнографічні границі — це межі, в яких живе якийсь народ.

7. З якими народами межують українці?

Українці межують з румунами, мадярами (уграми), словаками, поляками, білорусинами, москалями (росіянами), донськими козаками і кавказькими народами.

8. Які є найбільші міста України?

Найбільші міста в Україні це: Київ, Харків, Одеса, Львів, Донецьк, Дніпропетровське (Січеслав), Запоріжжя, Кривий Ріг.

9. Котрі міста є найбільше промислові?

Найбільше промислові міста це: Харків,

Запоріжжя, Дніпропетровське (Січеслав) і Львів.

10. Які три природні смуги можна вирізнити в Україні?

В Україні можна вирізнити такі три природні смуги: лісову, лісо-степову і степову.

11. Яке підсоння (клімат) має Україна?

Україна має континентальне помірковане підсоння, тільки на побережжях Чорного Моря є морський клімат.

12. Де є найбільші заповідники України?

Найбільші заповідники є в Асканії Новій (степовій) і в Біловезькій Пущі (лісовій).

ЯК ЇСТИ?

Минули свята, а з ними усі “святочні” обіди, вечері і прийняття у домах свояків чи знайомих. Не часто трапляється у нашому поспішному, повному зайнятті житті та в добі закусок “на стоячи”, або їжі з одним оком на телевізійну програму, багато нагод до спокійного сидження при спільному святочному столі й до довгих розмов поміж поодинокими стравами. Розуміється, при таких рідких нагодах для “старших” це також можливість налюбуватися присутністю дітей, а батькам похвалитися ними перед знайомими чи родиною. При цьому однак бистре око не одної тітки, бабуні чи “пані добродійки” зауважує не лише гарне личко і українську мову, але також і поведінку при столі, а зокрема поведінку при їжі.

Я певна, що у святочних днях не один такий бистрий погляд упав на кожну із Вас, мої молоді Подруги, — і при цьому часом зареєстрував непевне орудування вилками й ножем або іншу фальшиву поведінку, про яку Ви навіть і не думали. А десь там під святочним столом наш бистрий фоторепортер вспів вхопити на плівку ці головні “промахи” деяких із Вас, щоби могли ще тепер пригадати Вам, чого не годиться робити.

Світлина ч. 1: Ніколи не можна брати тарілки із юшкою в обидві руки, а вже в ніякому випадку не забудьте, що до кожного плину, — юшка це, підлива чи компот — треба вживати ложку.

Світлина ч. 2: Навіть при найгарячішій розмові не можна “говорити руками”, тримаючи в них вилку й ножа.

Світлина ч. 3: Вилку ніяк не годиться тримати між великим пальцем і вказівним, а ще й до гори. Треба умістити її під вказівним пальцем, закриваючи вилку долонею.

Світлина ч. 4: Перериваючи їжу, вилку й ніж не ставити так далеко на краях тарілки, а навхрест на тарілці.

Світлина ч. 5: Ніколи не пити чаю чи кави, залишаючи ложечку в чашці!!!

Світлина ч. 6: Скінчивши пити, не залишати ложечки у чашці.

Перегляньте добре ці світлини й пам'ятайте про ці правила добре при найближчій нагоді "святкового обіду".

Подруга Оля

ПРО "ПРОБЛИСКИ" З ТОРОНТА

Дорогі Читачі!

Ви щойно відхилили обкладинку нашого студентського журналу — "Проблиски".

Дивуєтесь — як і звідки походить цей журнал! Ні! Так! — і ми також дивувалися. А щоб відповісти на це питання, ми післали членів Редколегії на розвідку до друзів — колишніх студентів наших Курсів. Ми довідалися від них, що "Проблиски" постали далеко перед 1972 роком. За докладнішою відповіддю ми звернулися до "славного археолога", у якого зберігається протокол "Літературного Клубу" Курсів Українознавства ім. Григорія Сковороди. Відкрили ми, що Літературний Клуб нашої школи займався дебатами, гутірками та дискусіями над літературними темами, із життєвої практики: від "заслуги Тараса Шевченка для нації" до "любви" і "впливу модерної музики на молодь". Поміж дискусіями і дебатами вони знайшли доволі часу зорганізувати редакційну колегію і видрукувати перше число "Проблисків". Це було 1958 року. Ось такими словами Іван Трачук визначив мету "Проблисків" у їх першому числі в редакційному вступі.

"Пробуємо... може якраз у декого дрімає письменницький чи журналістичний хист. Без спроб не виявимо себе. У нашій газетці знайдуть Шановні Читачі все із життя Курсів Українознавства ім. Г. Сковороди та із життя Літературного Клубу... На сторінках "Проблисків" будемо виявляти наші думки, наші прямуювання до кращого, до вищого..."

Отже, знаючи загальну ціль попередніх "Проблисків" як і також цього числа, візьміть ріжок цієї сторінки в пальці, а не забудьте ще й соняшлих окулярів, бо ці "Проблиски" видруковані на 250-річчя народження Григорія Сковороди є найяснішими "Промлисками", які колинебудь були видані, а згодом обернуть сторінку.

Юрій Водославський,
Торонто

ПОВІДОМЛЕННЯ

Союз Українських Студентів Канади у різдвяному сезоні випустив на ринок платівку модерної української музики. Платівка називається "Кобза". Пісні, награні на ній, з Києва у виконанні молодечого ансамблю "Кобза" — любителів і пропагаторів українського поетичного слова і музики в Україні. Мистецьке виконання їх високого рівня; модерна форма тісно пов'язана з українським фолкльором.

Замовляти платівку, посылаючи 5 дол., у

SUSK, 67 Harbord St., Toronto 5, Ont.

ЧОМУ ТИ СТАВ (-ЛА) НОВАЦЬКИМ ВИХОВНИКОМ (-ЦЕЮ) І ЯК ТОБІ ІДЕ ПРАЦЯ?

Пл. розв. Христия Панчук, 6 К. УПЮ-ок ім. Марка Вовчка в Чикаго, США: Я стала новацькою сестричкою тому, що я дуже люблю малих дітей. Тепер у Станиці я маю наймолодший рій новачок, і

вони всі дуже приємні. Через те, що мої новачки щойно вступили до новацтва, для них усе ще є нове і дуже цікаве. Кожної неділі ми маємо сходи, на яких я їм різне розповідаю, ми граємося, майструємо й співаємо. Праця з новачками дає мені багато радості і задоволення.

Пл. розв. Ореста Качала, 38-ий Курінь УПЮ-ок ім. М. Тарасенка в Пассейку, США: Я вирішила стати новацькою виховницею, бо вважаю, що перші кроки і враження початкового пластування

залишають свій слід, і від цього буде залежати чи новачка (-ак) буде надалі зацікавлена в пластуванні й евентуально спричиниться до росту пластової організації.

Я стараюся, щоб програма сходів, які відбуваються кожного тижня, була різноманітна. На сходинах співаємо пісні, малюємо, бавимося в гри, майструємо, розповідаю їм казки, і згідно з вимогою гніздової, підготовляю їх до 2-ої проби. Праця не завдає мені ніякого труду, а радше пригадує мені мої приємно пережиті моменти в новацтві.

Ст. пл. Юрій Головінський, кандидат до К. УСП-ів "Чорноморці", Нью Брансвик, США: Мене все дуже цікавили діти, їхня поведінка і спосіб думання. З дітьми можна багато зробити і легко їх чимось

зацікавити, або навпаки — знеохотити до праці. Тому, що багато виховників починають свою виховну працю з новацтвом, а потім перекидаються до юнацтва, я рішив стати братчиком і лишитися в цій ділянці. Праця з новацтвом є цікава і я не маю жодних проблем.

Пл. розв. Юрко Шипайло, 31 К. УПЮ-ів ім. Івана Виговського в Пассейку, США: Бути братчиком — це дуже добрий спосіб продовжувати свою діяльність у Пласті, будучи старшим юнаком і по виході з УПЮ.

Це дає тобі змогу їхати на звичайні табори, щоб учити новаків про Пласт, передати їм частину свого знання і в той сам час самому вчитися, як виховувати молодих дітей. Праця з новацтвом є приємна і переважно іде добре. Час-до-часу знаходиться новак, з яким не можна дати ради, але навіть такі справи роблять працю тільки цікавішою.

ВЕСЕЛКА

144 Друга Євгеню в Нью-Йорку
(в Пластовому Домі)
Tel: ORegon 49576/79/-98

Відкрита щодня від вчасного ранку до пізньої ночі.
* Зимні і теплі перекуси, сніданки, полуденки * содові води
* морозиво * солодощі — теж вибагливі, імпортовані
* шкільні і канц. приладдя * українські і чужомовні часописи
«Веселка» є улюбленим місцем зустрічей нашої молоді!

ЧИ «ЮНАК» ДРУКУЄТЬСЯ У ПОРТОРІКО?

або
ДИВНІ МАНДРІВКИ «ЮНАКА»...

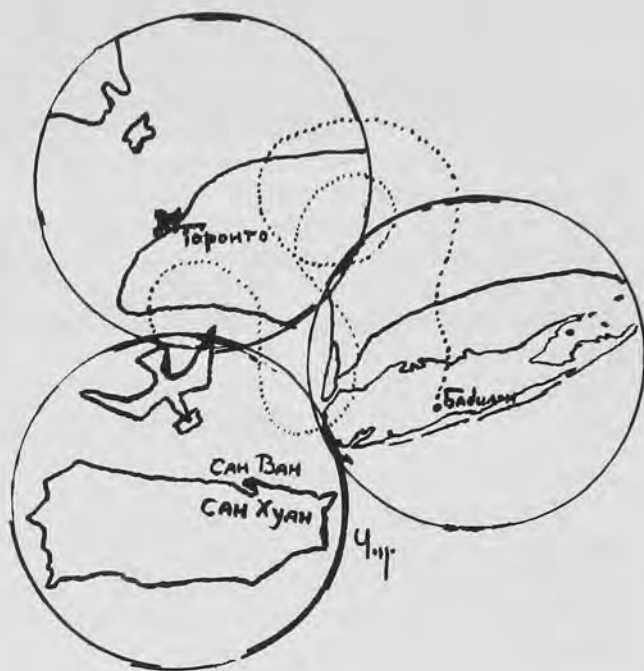

Не один раз наші передплатники пишуть і питаються — чому «Юнак» так пізно приходить до них й чому цього не можна змінити чи налагодити. Мало хто, однак, із читачів знає історію, а радше муки народження кожного числа «Юнака» та усі хвилювання і переживання редакції із цим зв'язані.

Не всі знають також, що часто запізнення «Юнака» спричинює не тільки відомий «друкарський чортик», але менше знаний «поштовий чортик».

Чи всім відомо, що через різні обставини редакція нашого журналу працює у Нью-Йорку та околиці, а друкується й складається він в Торонті. Отже всі матеріали, кожна стаття і світлина чи рисунок мусять відбутися поштовою мандрівкою з Нью-Йорку до Торонта. Здавалося б таке просте — літак робить цю віддаль сьогодні за годину. Але пошта так не працює, а ще зокрема тоді, коли мова про близьких сусідів, а все ж відгороджених межею поміж двома країнами — США і Канада. Часто-густо посилка матеріалу, хоча і літунська та спішна, є і тиждень в дорозі, а часом і довше. Чому? Не відомо. Але саме це дуже припізнює друк і появу «Юнака» тим більше, що готові числа висилаються знову ж таки з Торонта до усіх передплатників і воно звичайно довго, довго мандрує, аж опиниться у руках читачів.

Проте найбільше таки дошкулив нам «поштовий чортик» недавно, коли це увесь матеріал для одного числа «Юнака» пішов, із нев'яснених поштою причин, замість з Бабилону до Торонта аж до столиці Порторіко Сан Хуан й знову назад.

Нічого не допомогли допити, розшуки, зажалення, а вкінці й розпука редакторки «Юнака». Лист мандрував собі по світу два повні тижні, та ніхто не знав, що з ним діється, не зважаючи на те, що була правильна адреса, поручення і всі додаткові оплати (як це бачите на світліні).

А може «поштовий чортик» раз хотів бути менше злосливий й рішив, що технічну редакцію і друкарні слід перенести з холодної Канади під тепле сонце Порторіко і там його друкувати? Ми цього не довідалися.

Все ж коли знову «Юнак» до Вас запізниться, Дорогі Читачі — подумайте чи матеріал до нього не пішов часом до Японії, або до Африки, замість до близького Торонта...

ХРОНІКА

СПОМИНИ ІЗ ПИСАНОГО КАМЕНЯ

Цього року я вирішила, що вирушу в далеку дорогу та поїду пластувати на "Писаний Камінь". Усі свої табори я перебула на "Новому Соколі", і була вже пора трохи відійти від "традиції".

Я зі своїми товаришками, Мартою Козак і Славкою Бучок, вибралася в дорогу разом. Їзда автом була довга, але ми оглядали природу, жартували і ось зблизилися до маленького села Миделлфілд та із дивуванням приглядалися: Усюди видно вози, коні та по стародавньому одягнених людей. Нам це все нове і чудне. Нарешті заїхали на оселю і розплющили очі. Дош, калабані, болото по коліна, а перед нами велика хата з подвір'ям — чи це оселя чи може ферма? Але ось хтось у зеленому дощовику підходить до нас і представляється як наша комендантка. З-під дощовика бачимо, що це подруга Надя Казимира, так нам знайома з "Нового Сокола". Значить, цей табір буде цікавий!

**

Три тижні табору хутенько минули. Кажуть люди, що як хтось забавляється, то час швидко минає... і це правда, бо ми увесь час гуляли в природі.

Мені дуже подобалися таборові зайняття. Ми вчилися про різні роди рятівництва (у горах, в лісі, у воді, у пустелі), а для розваги навчалися про аналізу письма. Було цікаво і корисно управлятися в техніці самооборони, яку нам із запалом показував друг Орест Ліщинський. Цілий табір нетерпеливо очікував години канойкарства. Ми з охотою та цікавістю

дивилися, як подруга І. Козбур уміло показувала нам як орудувати канойкою. Скільки то разів опісля ми падали у воду, перекидалися, переганялися, дощ чи погода — ми ніколи не опускали нагоди вчитися канойкарства. З піонірки ми також багато навчилися — ще таких "люксових" столиків, найновіших моделей кухонь не було на таборі. У нас теж була таблиця оголошень, яка крутилася в повітрі, та різнобарвна капличка. Усе це ми самі побудували. Посередині таборової площі стояв високий трикутник, з якого висіло багато кольорових квадратиків. Це були наші "промені приятельства". У неділю — день відвідин — ми приготували мистецьку виставку, де показували українські "графіті" і постаті з байок в рисунках. Було багато, багато зайнять під час цього табору. Наша булава — це було невтомне джерело енергії і нових ідей.

Пам'ятаю як у вечір Івана Купала ми проводили різні традиційні обряди, а потім як нас привітала неприємна несподіванка. Але це була добра наука... не треба спізнюватися, бо це може зіпсувати настрій. Добре, що усмішка та добра воля може все розв'язати. Ми теж на "власній шкірі" навчилися, що це значить бути зарадним. М'яса на сонці залишати не можна! День самозарадності довго залишиться живим спомином.

Прогулянок було багато. Було незвичайно цікаво, коли наш цілий табір пішов відвідати родину Амишів. Ми мали нагоду прожити з ними один день і пізнати, що можна жити без телевізії, авт, радія та електрики.

Також пригадую, як подруга комендантка нас переконала, що люди не вміють шанувати природи. Одного дня цілий табір пішов у напрямі міста, збираючи по дорозі сміття. Кожна із нас назбирала велику пластикову торбу сміття. Ми не здавали собі справи ніколи, що діється по ровах головних доріг.

Булава і провід табору юначок на "Писаному Камені", 72 р.

Зліва на право: ст. пл. Л. Кусяка-писар, ст. пл. Р. Ляшевич-бунчужна, ст. пл. Р. Панчук-інструктор, ст. пл. Н. Казимира-комендантка, ст. пл. І. Козбур-інструктор.

Останній раз "На добраніч" перед виїздом додому... Закриття табору на "Писаному Камені".

Ніколи не забуду пластових вогників і ватер на "Писаному Камені". Одна з наших перших ватер була для хрищення табору — "Промені приятельства". Тяжко було будувати велику ватру. Працювали ми аж до самого вечора, але коли скінчили, були горді із своєї праці.

Так бувало, що вечорами падав дощ, і було неможливо мати вогник, але юначки все ж таки щось придумували. Усі посідали у булавному шатрі та засвітили свічки. Це був свічковий вогник, при якому ми розмовляли до

пізньої години про арешти в Україні, східні релігії, українців в Америці, збереження традицій в українській родині, про Бога, Пласт і наші табори.

**

Наприкінці прийшов передостанній вогник. Це сумна думка, що на наступний день уже прощальна ватра. Разом з юнаками ми старалися розвеселитися, але це не легко.

В день прощальної ватри падав дощ. Усім було цікаво знати, чи ватра відбудеться. Але довідалися, що ватра відбудеться в кухні.

Ми зайшли до кухні якраз, як юнаки наставляли електричний вогник. Ватра почалася. Подруги приготували дарунки для юначок, а юначки для юнаків, подруг та друзів. Були веселі, оригінальні точки. Ми співали без кінця, бо не хотіли залишити дружнього кола, але нарешті мусіли встати на молитву. Усі встають, створюють міцне коло дружби та тихо прощаються.

Наша остання ватра... Уже час прощатись.

«А тепер лиш думка в серці зосталась

І спомином жити будем,

Як прийде час колись вернутися знову,

Думками вернем.

Та ще прийде час вернутися знову,

Де тихо ліси все шумлять,

Де хутко лине день і місяць надходить

І зорі мигтять».

Пл. розв. Люба Войчак,
Бофало

Пл. уч. Ляля Макогін,
Клівленд

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖІ
Теодосія Волошина

Astro Travel Service

2198 BLOOR ST. WEST — TORONTO 9, ONTARIO
Telephone: 766-1118 & 766-1119

- Полагоджує всі справи у зв'язку із спровадженням рідні з України та інших країн Східної Європи.
- Продає квитки на всі літунські, корабельні та автобусові лінії світу.
- Нотаріально завірює всі потрібні документи.

Ніщо нам лихо, -- ні пригоди!

(З подорожнього нотатника
ст. пл. Олі Дудинської)

15 серпня 1972 року, Мелбourn — летовище Талямарін.

...Ось ми вже в літаку. Починають гудіти мотори, і літак посувається дуже швидко, відчуваєш як колеса деруть по «ранвей», і враз світ починає ставати дуба. В одному вікні — небо, у другому дорога пнеться вгору, а ти сидиш цілком спокійно. Тоді усе успокоюється... під нами простір сліпуче-білої вати, а вгорі таке прозоре синє небо, як літом у спеку.

Стюардеси розносять чай і каву, і ми не зчулися, коли опинилися в Сіднею. Тут ми автобусом переїхали до Міжнародного летовища і раптом — ми вже не в Австралії, а в якомусь такому посередньому світі, який здається нікому не належить, хіба тим усім урядовцям у білих сорочках.

Відлітаємо із Сіднею довгим Пан-Ам «Джамбо» джетом. Під нами безмежний простір океану, за нами — Терра Австралія. Прощай, Австраліє!

...Приземлилися вночі на півтори години на Фіджі і тут зустріли літо. Температура 73 Ф., а повітря було аж густе від вогкості і випарів рістні, ми прямо задихалися.

В дорозі до Гонолюлю нас трохи кидало, і гостеси казали зашплати пояси, але я вдавала, що не чую і не рухалася. У Гонолюлю ми переходили митну перевірку, але я попала в таку чергу, що коли урядовець почув, що ми пластуни і їдемо на «джермборі», то навіть не казав відчиняти валізки.

Гонолюлю.

Передягнувшись ми пішли оглянути місто та на пляжу. Увечері крамниці відкриті, на вулицях багато перехожих — чоловіки в довгих штанах, жінки майже всі в довгих суконках з чудових, яскравих кольорів матерій. Атмосфера така якась «вакаційна», що коли потрапити в цей настрій, то Гонолюлю вночі в справді чудове місто.

...3-тя година ранку. Під нами кілька хмаринок і неначе «заморожене» море. Наближаємося до Льюс Анджелес і завважуємо в повітрі, якусь імлу, яка цілком накривала місто і аж сліпила, коли від неї відбивалося світло сонця. Це славний «смог», який висить над Льюс Анджелес.

...Летимо над американським континентом до Нью-Йорку. Якщо не заваджають хмари,

то бачимо внизу красвиди як на тривимірній мапі.

Нарешті — Нью-Йорк!

На летовищі нас зустрічали голова нашого КПС Ігор Гриневич, Оля Кузьмович (голова ГПРади), Павло Дорожинський (голова КПС Америки) та інші пластові «великі риби», а також пластуни й пластунки. Привітали нас китицею білих глядіолів «офіційно», крім того кожне з нас одержало синю волошку при виході з літака. Зразу нас розібрали «по хатах», де кому було призначено.

Ромка й мене забрав із собою Юрко Кузьмович до... Вавилону (так називається місцевість біля Нью-Йорку, де вони живуть).

Дорога широка, обсаджена деревами та кущами. Ми їхали швидкістю 70-80 миль на годину. Американські авто немов великі бляшанки з вишкіреними зубами — виглядають агресивно, і люди ними агресивно їдуть, так ніби хочуть цим щось доказати. Під час дороги я ожила, і взагалі не здавалося, що вже майже 2 доби не спала. Після купелі, перекуски та розмов мене перемиг сон. Цей сон тривав від 10-тої години вечора до 12-тої ранку другого дня, коли мене вирішили збудити занепокоєні господарі. Пообідавши я думала дещо написати і так довго думала, доки знову не заснула — тим разом лише на 5 годин...

Сьогодні (п'ятниця, 18. 8.) ми оглядали Нью-Йорк.

Що то за місто! Ми їхали підземкою — там гаряче, душно і чути той залізний пил від потягів. Із площі «Таймс-сквер» ми пішли пішки до пристані, щоб там сісти на човен, який повіз нас навкруг Мангатанського острова. Їхали попри центр міста, бачили славні хмаросяги, між ними «Емпайр Стейт», який уже давно перестав бути найвищим, статую Свободи — більшу, як я собі уявляла, масу 10-ти поверхових житлових будинків (апартаментс) із червоної цегли. Аж не віриться, що люди можуть так згущено жити. Береги Мангатану мальовничі, укриті зеленню, на ріці сталеві мости, які виглядають тендітно й коронково (в Австралії мости звичайно з цементу й роблять штивне враження).

Після прогулянки навколо Мангатану ми поїхали «на Давнтавн» до Народного Дому

Пропам'ятна таблиця із відзнаками ЮПЗ в Австралії.

на обід. Недалеко Народного Дому на вулиці під парканом лежав у досить неприродній позі якийсь негр. Ми «австралійці» були тим досить заскочені і не знали що робити. Але розв'язка по-американському проста: не робиться нічого, треба тільки вважати, щоб не спіткнулися. Взагалі на вулиці під Нар. Домом снуються всякі типи — негри в дивовижних одягах, якісь бідняки в лахмітті, підозріла молюдь — одним словом сама «вища сфера»...

...Субота, 19. 8., їдемо на «Вовчу Тропу»...

Дорога на табір дуже гарна, вона в'ється між горами й лісами.

Пластова оселя, «Вовча Тропа», велика, дуже гарно розташована. Під горбом стоїть чудова дерев'яна церквця. Вона маленька, так що лише священики правлять у середині, а народ стоїть надворі.

Мене приділили до бурави табору юначок (як заступницю командантки). Тут таборують куренями; кожний курінь привіз свої шатра, кухонне приладдя і всяке інше добро — експонати, народні одяги тощо. Приїхавши, юначки Америки й Канади спритно розтаборилися і почали будувати кухні — кожний курінь діставав раз в день харчі і сам собі варив. Всі дівчата **ДУЖЕ ДОБРЕ ГОВОРЯТЬ ПО-УКРАЇНСЬКОМУ І МАЙЖЕ ВЕСЬ ЧАС**, що мене здивувало.

Табори куренів дуже гарно прикрашені парканами та брамами, коло кухонь всякі столи, лавочки — взагалі в них піонерство стоїть набагато вище чим у нас.

В неділю, 20. 8. 1972 — Святочне відкриття ЮМПЗустрічі. Ми вислухали дві архиєрейські Служби Божі, православну відправив Митрополит Мстислав, а католицьку — Єпископ

Іосиф Шмондюк. Під час відкриття відбулося запряження Начального Пластуна, яке провела голова ГПБулави, пл. сен. Ольга Кузьмович, та запалення «вічного вогню». -Це виглядало так, що наш юнак Любко Бриндзя вніс на площу бігом запалений смолоскип та передав його голові нашого КПС Ігореві Гриневичеві, який вручив цей смолоскип Начальному Пластунові, який і запалив Вічний Огонь.

Врочисто вивішено прапори — український, прапори Австралії, Канади, США та прапор Зустрічі. На кінець відбулася дефіляда пластових прапорів — машерувало понад 2,000 пластунів!

Дуже гарне враження зробила духовна оркестра 5-го куреня з Торонта у червоних беретах, білих рукавицях, словом усе — за приписом.

Ватри відбувалися вечорами по цілому таборі, не раз було разом 6 ватер. Дві «Великі Ватри» залишаться в кожного з нас незабутнім спомином. Участь брало все пластунство та велика кількість гостей, разом біля 4-5 тисяч

Митрополит Мстислав з пластунками з Австралії на ЮМПЗ-1972.

Зворушливим і врочистим був момент, коли викликано трьох найстарших присутніх спів-організаторів Пласту, сеньйорів Михайла Пежанського, Леоніда Бачинського та першу пластунку — вояка Українських Січових Стільців — Анну Дмитерко-Ратич. Вона так гордо стала на струнко, перед нами, що всі пластуни спонтанно встали й привітали її оплесками. Під час другої ватри наш голова КПС в Австралії, пл. сен. Ігор Гриневич, на знак подяки за дружню гостину на терені США й Канади вручив Начальному Пластунові ГПРади й ГПБулави, головам КПС старшин ювілейні відзнаки Пластової Зустрічі в Австралії та типові для Австралії шкіри кенгурів.

Група пластунок з Нью-Йорку співає австралійським гостям під час гостини австралійських пластунів у Пластовій Станції Нью-Йорк.

...В середу відвідали Гантер, Союзівку та сумівський табір.

В Гантері ми оглянули стилеву гуцульську церковцю та музей. Музей міститься в гуцульській хаті, яка має галерію і різьблені стовпи. Аж тепер розумію, яке відчуття естетики мали наші селяни. В музею є багато різьби, вишивок і кераміки з України. Бачили ми теж виставку образів ЕКа (Едварда Козака).

На «Союзівці» ми зразу залізли в басейн, бо було страшно гаряче й парно. Вода в басейні після нас аж згусла! Оглянули всі будинки, в одному з них є зала, стіни якої розмалював ЕКо, малюнки ці зображують різні частини України...

Опісля ми поїхали до сумівського табору і попали на дефіляду. Ми були страшенно втомлені, зіпрілі і ноги під нами вгиналися... Нас запросили до їдальні на вечерю, ми випили смачну зупу і мали мати курку, але... пооблизувалися, бо треба було вертатися на «Вовчу Тропу».

У суботу, 26. 8., було величне закінчення ЮМПЗ. Наз'їжджалося понад 1,000 гостей. По обіді почалась програма: юначки США вивели обряд «обжинок», гуцульське весілля з усіма церемоніями пластуна Канади, показ нар. одягу та історичних одягів, почавши від Трипілля. Вся програма дуже дбайливо підготована і ефектовна. Після цього юнацтво, вдягнене в сині, жовті та червоні сорочки, вивело емблему 60-річчя Пласту, і на команду випустили в гору 5,000 бальонів, до яких причеплені були летючки англійською мовою.

У тому самому часі над нами кружляв літак (пл. сен. Лучкань — літун), з якого посипалися вниз летючки українською мовою. Це було чудово!

...У неділю, 27. 8., після Служби Божої ми вирушили із канадськими пластунами до Торонта. Їхали дуже довго, бо по дорозі наш автобус «випустив духа» з одного колеса та й на кордоні, коли перевірявали наші пашпорти, виявилось, що дехто з нас залишив пашпорт у Нью-Йорку... і треба було все пояснити, а це вгаляло нам багато часу.

Увесь час у Торонті провела з родиною...

Шікаго. Прилетіли увечері (о 8-ій год.) на летовищі нас зустрінули пластуни і Марта. В неділю оглядали з місцевими пластунами Шікаго. Бачили головні українські церкви, китайську дільницю, переїздили гіршою частиною міста із позабавними дошками вікнами, облупленими будинками без городів, бачили скульптуру Пікаса, і нарешті я зайшла до правдивого американського «Драг-стор-у», де знайшла все, окрім ліків. Їхали частиною міста, де є жидівський театр. На вулицях столики, а на них можна купити всячину. Аж кишіло від чорних, білих майже не було. Над озером побудовані високі «апартаменти», деякі стоять таки у воді. Бачили орієнтальну «Багай-святину» та поїхали на прийняття на «Равнд лейк» — українську оселю вроді «Союзівки», де є озеро, човни, тенісові та відбиванкові площі, склеп-бар. Там нас дуже гарно прийняли і піджили, потім показували прозорки із Зустрічі. Ми зібралися в кантині і провели вечір співаючи всі таборові пісні при супроводі гітари.

...Усе йде, все минає... І ось ми знову в літаку — вертаємося до Австралії, а покищо приземлюємося в Льюс Анджелес... Гаряче і вогко...

Нас розібрали «по хатах» і ми, відпочивши, поїхали оглядати Льюс Анджелес і Голівуд. Їхали Сансет бульваром і Бель-ером, де живуть багатії і фільмові зірки. Їхні будинки — це віллі-замки в парках, це інший світ, який звичайним смертним може тільки снитися. Заглянули до китайського театру.

Льюс Анджелес — тропічне місто, білі доми, багато пальм і бананових дерев. Попри головні дороги багато зелені, але за містом гори дуже сухі й голі. Є також багато евкаліптів. Попали на мексиканський фестиваль і в «карнаваловому» настрої позичили чотирифунтові сомбрера та зробили собі знімок. День закінчили прийняттям у заможних земляків.

На другий день вирушили до славного «Дісней ленду». Я була досить цинічно до нього наставлена, але змінила думку. Це щось таке, чого не можна описати. Це подорож у

Голова КПС в Австралії, пл. сен. І. Гриневич, дякує Пластовому Проводові у США за гостину австралійської групи на ЮМПЗ на терені США.

«країну пригод», країну майбутнього та у країну фантазії... Потягом ми переїздили через «передісторичну добу», човном через піратську територію, де було видно, як пірати нападають, ріжуть, грабують, палять хати і п'яні стріляють. Це все зроблено так реалістично, все рухається, горить, кричить... «Дісней ленд» є справді розвагою високої якості... Надивившись на всякі дива та наїздившись мов скажені різними ракетами й карузелями, ми втомлені повернулися до гостинних домів.

Сан Франціско. Місцеві пластуни повезли нас із леговища до Стенфорд університету, який побудований у стилі монастиря із жовтого каменя. Околиця по дорозі до міста подібна до хи евкаліптів, бракувало тільки наших австралійських баранів... Сан Франціско побудоване на 14-ох горбах і всі вулиці йдуть вгору і в долину. У центрі є високі будинки, як звичайно, а далі доми малі, білі, такі квадратні коробки з плоскими дахами, які блимають чорними вікнами.

Нас везли через китайську частину міста, а тоді через славний «Гольде Гейт» міста. Коли ми повернулись до міста, нас напала якась манія купування. Ми гасали від склепу до склепу — це мабуть був вияв якоїсь «дурійки» із тієї нагоди, що покидаємо Америку... В домівці під церквою для нас приготували дуже смачну вечерю і о год. 8.15 ми від'їхали на леговище... Прощай, Америко! В дорозі до Сіднею потерпаємо, як ми із тим всім добром пройдемо через митну контролю, бо в Сіднею урядовці суворо перевіряють багаж, шукаючи за наркотиками і порнографією. Ми страшенно перетомлені і раді, що хутко будемо відпочивати вдома. Відпочити, а потім розповідати... розповідати...

Під нами Сідней. Приземлюємося...
Доброго ранку, Австраліє!

НАША ІМПРЕЗА

Св. Миколай приїхав до Торонта білим конем на санках, але їхати на імпрезу "Дочка Прометея" автом, крізь сніжну бурю, було важче. Люди, які побували на різних імпрезах Курсів Українознавства ім. Григорія Сковороди, знають їх вартість, і тому, без огляду на погоду, спішили, щоб знову пережити щось нове, гарне, незвичайне.

Із вступу, збірної деклямації "Волинь", "Середовища", "Зустрічі" та "Ідей і творів" присутні мали змогу почути в гарній формі й доброму виконанні все про нашу найславнішу поетку — справжню "Дочку Прометея".

Виконання "Етюду", "Лісової пісні" і "Касандри" було на дуже високому рівні, а стилевість одягів завершила ефект.

Особливе враження зробив "Кавказ" — музика Леонтовича, яка вже спочатку відповідно настроїла публіку і спонукала її чекати чогось непересічного.

Сильні й глибокі твори Лесі Українки завжди викликають у публіки незвичайні враження і переживання, які надовго залишаються в пам'яті.

Пл. розв. Божена Гембатюк,
Гурток "Іскра"

4-тий Курінь ім. Лесі Українки, Торонто)

Від Редакції: У грудневому числі "Юнака" за 1972 рік, у статті "Журналістична діяльність юнацтва" (ст. 18) трапилася помилка, за яку просимо пробачення у Редакційних Колегій "Проблиски" ч. 10 і 11. Допис про "Проблиски" відноситься до числа 10, а обкладинка є із числа 11. Зокрема просимо вибачення у друзів Юрія Водославського, Євгена Чолкана, Оленки Булат, Ані Норяк та Люби Шиптур, які багато труду вклали у виготовлення 11 числа, хотіли б, щоб поруч з їхньою обкладинкою була опінія і про зміст журналу.

Містимо статтю із цього числа "Проблиски" під заголовком "Наша імпреза", а про зміст його напишемо згодом.

УВАГА! ЗБИРАЧІ СВІТЛИН!

Реферат Фото-кіно замовив кольорові відбитки із найкращих прозірок знятих на ЮМПЗустрічі. Можна замовляти у КПС, США.

Ціни світлин, розміром 3x5, з опаккуванням та поштовою оплатою:

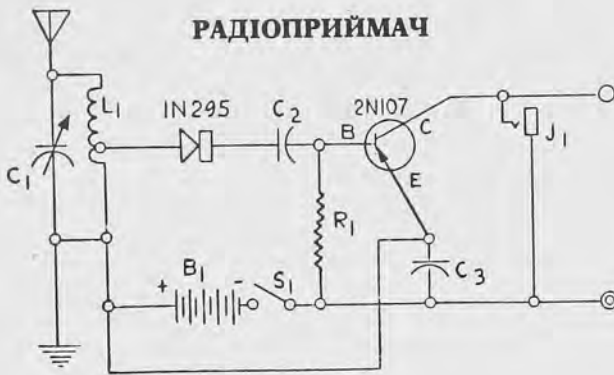
комплект 120 світлин	—	дол. 40.00
частина 50 "	—	дол. 18.00
частина 40 "	—	дол. 15.00

Усіх відбиток буде 4,000, тож комплектів не багато. Одержать тільки ті, хто надішле замовлення своєчасно.

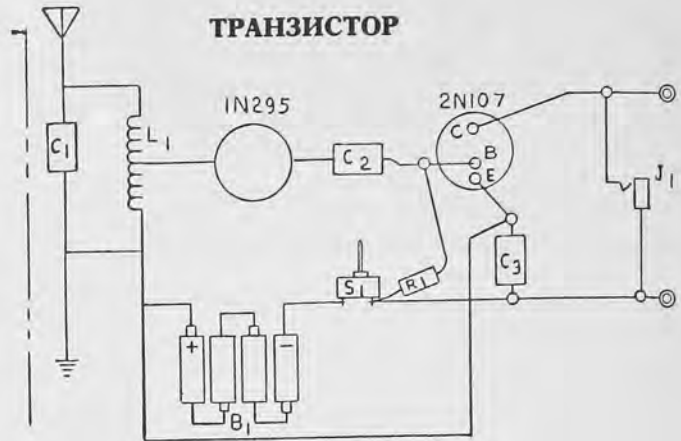
Адреса КПС, США:

Plast, 140 Second Ave., New York, N. Y. 10003, USA.

ЗРОБИМО САМІ РАДІОПРИЙМАЧІ!

Схематична діаграма

Монтажна діаграма

Список частин:

L_1 Antenna coil, tapped: Miller 2004 або Argonne AR68.

C_1 Capacitor, miniature, variable 365 mmfd.

C_2 Capacitor, ceramic disc. .02 mmfd.

C_3 Capacitor, paper .1 mfd. — 200v.

R_1 Resistor, 470K Ω $\frac{1}{2}$ w.

B_1 4 — $1\frac{1}{2}$ penlight cells.

Ant Ground terminal switch.

X_1 Diode, Raytheon IN295.

— 2N107 Transistor.

S_1 Toggle switch.

J_1 Jack for phone plug.

Список знаряддя:

шрүботяг
щипці
ніж

тонкий ізолюваний дрїт
цина
нагрівач
дошка

Щоб самому збудувати радіоприймач, придбайте усі частини показані на діаграмі, як також знаряддя, потрібне до виконання цього проєкту. Перестудіюйте схему і відношення одних частин до других.

Набуті частини розложіть на підготованій дерев'яній підставі так як вони повинні бути прикріплені. Залишіть проміжок між частинами, щоб можна їх сполучити. Транзистор і батареї долучіть аж при кінці, коли усі частини сполучені. Обережно з "дайод" і транзистором — щоби при споюванні тепло не дійшло до середини.

Пл. розв. Северко Гривнак

РОЗГАДКА ЗАГАДКИ,

ПОМІЩЕНОЇ У "ЮНАКУ" Ч. 1/1973

Назва колядки "На небі зірка..." Середущий — третій "товстий" рядок звучить: Христос родився! Славіте!

П	Т	К	М	В	П	М	Б	В	Г	П	Р	К	П	С	П	Н	С	Ч	О
О	И	Р	У	А	Р	Е	О	Р	Б	Р	А	У	А	И	Р	О	Т	О	Л
Х	Р	И	С	Т	О	С	Р	О	Д	И	В	С	Я	С	Л	А	В	І	Т
І	С	Л	О	Р	Б	І	З	А	Р	Ц	Л	Л	А	А	Г	А	Н	А	Н
А	А	А	Н	А	А	Я	Е	У	О	Е	О	О	І	Р	Ч	А	К	И	Р

ДО НАС ПИШУТЬ :

Приклад гідний наслідування

Дорога Подруго!

На останньому перевиборі курінної команди у нашому курені створено новий пост — пресового референта, на який обрано мене.

Я розумію, що моїм завданням є не лише самій писати дописи чи збирати їх від інших пластунок нашого куреня, але також фінансово старатись допомогти нашому юнацькому журналові.

У тій цілі на останньому нашому пластовому різдвяному базарі, я зробила окремий станок на фонд "Юнака", на який поставила кілька своїх рисунків. Чистий дохід 20 ам. дол. висилаю на фонд "Юнака". Також долучую і допис про останню "Орликіяду".

Також хочу зголосити свою готовість допомагати редакції "Юнака" в ілюстрованні його. Коли буде лишень потреба, прошу до мене звернутися і я, у міру своїх спроможностей, це виконаю.

Скоб!

Пл. розв. Мотря Ходновська,
44-тий Курінь УПЮ-ок
ім. Оксани Джиджори в Ньюарку

Дорогі Подруги і Друзі!

Цього року 1-ий Курінь УПЮ-ів у Філядельфії схвалив створити курінну спортову дружину відбиванки і копаного м'яча. Усі юнаки дуже захопилися спортовим змагом і дуже поважно та з великим завзяттям взялись до праці. Одне лише, нам ще треба інших дружин, з якими ми могли б поміряти наші сили. Тому подаємо до загального відома це наше бажання і просимо відгукнутися на наш заклик у Вашому журналі.

Дякуємо! Скоб!

Курінний Провід 1-го Куреня УПЮ-ів
Філядельфія, США

Юні Друзі Юнаки!

Перший Курінь УПЮ-ів у Філядельфії, щоб нав'язати кращі товариські зв'язки та для плекання пластового духа серед юнаків, викликає інші юнацькі курені на змаг у відбиванці та копаному м'ячі.

Зацікавлених просимо писати до:

Аскольда Гоука
4925 N. 13th St., Philadelphia, Pa., 19141

Дорогий Юначе!

Звертаюся до Тебе із проханням помістити кілька разів оголошення про наш листовий клуб. Хоч зараз не можемо його оплатити, віддячимося, коли наш клуб стане на ноги. Завдання створити український світовий листовий клуб є насправді важке, і хоч уже написали ми листи до деяких країн, ще потрібно багато оголошень у нашій пресі, щоб уся молодь знала про нього. Тому прошу надрукувати його й також переслати до інших часописів Америки й Канади, щоб і вони нам допомогли. Коли це можливе, прохаємо подавати адреси наших громад і пластунів в інших країнах Європи, як от — Англії, Франції та Австрії. Прошу нам допомогти!

Скоб!

Пл. розв. Юрій Ткач
Австралія

УВАГА!

УВАГА!

УКРАЇНЬСЬКА МОЛОДЕ!

Нарешті існує український світовий листовий клуб! Приступайте до нього і пізнавайте своїх ровесників в інших частинах світу.

Шліть інформації про себе (свій вік, стан хл./дівч., зацікавлення), як також свої побажання до майбутнього товариша листування (з якої країни, вік, стан) разом із 50 ам. центами на нижче подану адресу.

U. P. C., 30 Fairway Rd.
Doncaster, 3108, Australia

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

- на корисних умовах
- дає ПОЗИКИ
- та
- приймає ОЩАДНОСТІ.
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- Урядові години:
вівторок і п'ятниця 7-9 вечора.
субота 2-4 по пол.
- Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,**
2199 Bloor St. West, Toronto 9, Ont.

ПРОХАЄМО ЗАПЛАТИТИ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА „ЮНАКА”

ДАТКИ НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА"

що вплинули до 10-го січня ц. р.

КАНАДА:

Пл. юн. Славко, Уляна і Марта Яців-Жураківські, Торонто	\$6.00
Ст. пл. Квітка Серотнюк, Торонто	5.00
Пл. юн. Оріся Шевчук, Ст. Кетерінс	5.00
Ст. пл. Роман Зазуля, Торонто	2.50
Пл. юн. Іриса Дуда, Торонто	2.50
Пл. юн. Соня Прокопець, Ст. Кетерінс	2.00
Ст. пл. Марійка і пл. юн. Мотря і Андрій Головаті Етобіко	1.50
Пл. юн. Христя, Юрій і Андрій Ковальські, Торонто	1.00
Пл. юн. Марта Козак, Гамільтон	1.00
Пл. юн. Ірина і Діана Бориси, Вінніпег	1.00
Канада разом	\$29.50

США:

Пл. юн. Мотря Ходновська, Ірвінгтон	20.00
● У другу сумну річницю смерті бл. п. пл. сен. Романа Клоса складає на пресфонд "Юнака" дружина, Ірина Клос, Лорейн	10.00
Пл. юн. Тетяна Цісик, Філядельфія	5.00
Пл. сен. Ростислав Левицький, Чапел Гілл	5.00
Ст. пл. Андрій і Віктор Крамарі, Ветерсфілд	3.00
Пл. юн. Андрій і Олег Гринькові, Дітройт	2.50
Пл. юн. Рома Мізак, Філядельфія	2.50
Ст. пл. Ірина Савка, Чікаго	2.50
Пл. юн. Оріся і Адріян Городецькі, Кендалл Парк	2.50
Пл. сен. Микола Кавка, Парма	2.50
Пл. юн. Тереса Пакуляк, Міннеаполіс	2.50
Пластунки розвідувачки 18-го Куреня ім. Олени Пчілки, Нью-Йорк	2.50
Пл. юн. Тетяна і Борис Яценкові, Чікаго	2.50
Ст. пл. Андрій Рак, Асторія	2.50
Пл. юн. Роман Цегельський, Парма	2.50
Юрій Повх, Рочестер	2.50
Пл. сен. Павло Клим, Чікаго	2.00
Ст. пл. Петро Пришляк, Ветерсфілд	1.00
Пл. юн. Оленка Храплива, Ст. Люїс	1.00
Пл. юн. Марко Білик, Рочестер	1.00
Пл. сен. Оксана і Люба Малецькі, Вестчестер	1.00

Пл. юн. Христя і Люба Гавурі, Кент	1.00
Пл. юн. Богдан Захарій, Воррен	1.00
Пл. юн. Богдан Стрижаковський, Трентон	1.00
США разом	\$70.50

● Усім жертводавцям складасмо на цьому місці нашу щиру подяку за їхні датки на пресфонд "Юнака". Ці датки допомагають нам у великій мірі продовжати наше видавниче діло.

● Усіх тих, що в цьому році ще не склали своїх датків на пресфонд "Юнака", прохаємо зробити це як найшвидше.

● ХТО ЧЕРГОВИЙ?

Замість квітів на могилу

бл. п.

СЕМЕНА ДЕНЕКИ

батька Євгена і пл. сен. Зеновії Денеки
складає 10.00 дол. на пресфонд "Юнака"

ОСЕРЕДОК ПРАЦІ УПС
Вінніпег, Канада

Замість квітів на могилу

бл. п.

СЕМЕНА ДЕНЕКИ

батька Євгена і пл. сен. Зеновії Денеки
складає 10.00 дол. на пресфонд "Юнака"

Пл. сен. ПЕТРО МИГАЛЮК
Вінніпег, Канада

У другу сумну річницю смерті
нашого найдорожчого і невіджалуваного
Чоловіка, Батька і Дідуна

бл. п.

пл. сен. РОМАНА КЛОСА

у світлу Його пам'ять складасмо
дол. 10.00 на пресовий фонд "Юнака"

ІРИНА КЛОС — дружина, діти і внуки
Лорейн, США

**Чи Ви вже вирівняли
передплату?**

Зміст

ЮНАК

ЖУРНАЛ
ПЛАСТОВОГО
ЮНАЦТВА

ДЕСЯТИЙ

1972

РІЧНИК

ЗАУВАГА: перше число після наголовка статті (перед дужкою) означає число журналу, а числа в дужках — сторінки, на яких надрукована стаття чи інший редакційний матеріал.

I. ІДЕОЛОГІЯ І ВИХОВАННЯ

1. Вступні статті, гутірки, розмови з юними друзями тощо

Подруга Гребля — Гутірки з юними друзями: Пластове гасло, Святкування Різдва, Свято державності і соборності 1 (5-6), Національне почуття живе в душі кожної людини 2 (2-3), "Кобзар" Тараса Шевченка 3 (2-3), Великодні традиції 4 (2-3), Могили — вічності могутня міць 5 (2-3), Краса — джерело радості 6-7 (2), Пластун братерський і доброзичливий 8-9 (2-3), Люби в житті щось більше ніж себе 10 (2-3), Пластун словний 11 (1), Пластун сумлінний 12 (1)

Соханівський В.: Зелені свята 6-7 (3), Секрет успішності 10 (7)

Войчишин Ю.: Думки про наше цьогорічне гасло 8-9 (3)
Наконечна А.: Мій скромний рецепт 8-9 (6)

II. ЛІТЕРАТУРА

1. Оповідання, нариси, есеї, спомини

Лепкий І.: Легенда про заснування Львова 11 (2-3)

Листович В.: Волинянка 10 (5-6)

Нижанківський В.: Розмова з батьком 6-7 (7)

ОКА: Новорічна зірка 1 (12-14), А ви щасливі? 4 (9), Найкращий подарунок 5 (7), Дві зустрічі 6-7 (7-10)

Парфанович С.: Невелика історія малого звірка 2 (6-8)

Рутковский Я.: Доріжність 1 (19)

Л. Ю.: Дарунок під ялинку 1 (10-11), Екологія і бочка з капустою 2 (9), Пригода з льюлькою 4 (10-11), Лиси на тереновій грі 5 (23-24)

** Головні слова (за "Ранком") 5 (24-25)

2. Репортажі

Вжесневська Р.: Радісні дні в Тандер-Бей 3 (28)

Зошук С.: Семієн — найвищі гори в Етіопії 8-9 (16-17)

Клюфас Ю.: Слідами вічності 8-9 (18)

Лончина Т.: Свято Весни в Римі 10 (20-21)

Макарик І.: "Стежки культури" в Римі 10 (20-21)

Мостович І.: Колиска 3 (7-8)

ОКА: Десята пластова Орликіяда в США 2 (20), Друга фотографічна виставка 5 (9)

Павлічко Ю.: Гей, хто в лісі не буває 2 (12-18)

Поритко В.: У морсько-летунському таборі 4 (13-14)

Собенко К.: Тарас Шевченко в столиці Аргентини 6-7 (11-12)

Турчинюк Н.: Як я зацікавилася рухом спротиву в Україні 10 (18-19)

Федевич В.: Ювілейна пластова зустріч в Австралії 2 (16-18), На "Вескиді" 3 січня 1972 р. 5 (17-18)

Філонюк Р.: Мої вакації на острові Фіджі 3 (13)

* Літературний вечір молодих авторів в Австралії 1 (20), Український музичний фестиваль в Канаді 12 (16), В дощі і болоті 11 (15-17)

Фоторепортер питає: 1 (20), 2 (15), 3 (14), 5 (13), 6-7 (18), 10 (14), 11 (20-21), 12 (12)

3. Вірші

Антонич І. Б.: Мистецтво поезії 8-9 (4), Книжки 10 (4)

Бабай: Несвіжа страва 6-7 (6), Любов 8-9 (19)

Бабовал Р.: Згоріли... 2 (4)

Вінграновський М.: Морським рибалкам 4 (7)

Забашта Л.: І хто ж те зна... 8-9 (9), Коли плачуть слова 10 (4), Місто Лева 11 (2)

Когут З.: Привіт з Австралії 10 (8)

Кравців В.: Христос народився 1 (2)

Липа Ю.: Сімдесятий 1 (4)

Олесь О.: Не беріть з зеленого лугу верби 10 (8), Хай літають вітри 11 (4)

Рудакевич О.: Листопад 11 (4)

Сосюра В.: Іще не скресла крига 3 (21)

Тарнавський О.: Записка синам 6-7 (14)

Храплива І.: Пісня зустрічі 6-7 (10), Жнива 8-9 (11),
Сковорода 12 (1)
Янів В.: В дерев'яній церкві 6-7 (3)
М. Г.: Думки не лишають слідів 12 (5), Мова моя 12 (5),
Вогонь 6-7 (10)
Ю. С.: Будні "Стежок культури" 12 (26)

4. Пісні

Давні гагілки 4 (3) (4)
Золотиста осінь (слова Т. Коломієць, музика В. Костен-
ко) 10 (13)
Купчинський Р.: Марш лещатарів 2 (24)
** "Нам море по коліна" 4 (14)
Рука в росі (слова М. Зірка, музика Лазоренко) 8-9
(20)
Щедрівки 1 (2, 9, 19)

5. Рецензії

Горбач М.: Драматична казка про давній Київ 6-7 (13)
Горбач М.: Прецікава григорницько-історична книжка
6-7 (14), Роман про Сковороду 12 (20-21)
Що читати: Цікаві для молоді нові видання 3 (17)

III МОЛОДЕ ПЕРО

1. Поезія

Аруня: При ватрі 10 (16)
Бачинська У.: Колись і тепер 2 (8)
Близнак Н.: Перемога, Під каменем, Чорна ніч 5 (15)
Одежинська К.: Пнуся я по дубі... 4 (18), Хвилями
накидало... 4 (18), Спомини 6-7 (13), Раз по раз...
10 (16), Тиша 1 (6)
Пан Тофель: Життя 6-7 (10)
Старший пластун: І я теж Ксеню 10 (16)
Стасюк О.: Старі голови, Товариш 4 (18)
Туркія: А в Канаді зима... 2 (24)
Федевич Д.: Воскресіння 4 (4)
Цибульська Я.: Дума про нещасного учня 8-9 (7)

2. Проза

Загребельна О.: Самота 3 (15)
Канюга Л.: Проти надії сподіватись 10 (15)
Кобзан М.: Думки з нагоди подорожі на Україну 10 (11)
Кузишин О.: Пригода на безлюдному острові 8-9 (7)
Малий семінарист: А якби підійшов до тебе собака
2 (27)
Пелех О.: Вечірня година 5 (14-15)
Пе-РО: Я виступаю з Пласту 10 (17)
Полух М.: Я побачила мій Київ 1 (4)
Сич В.: Кіт і ластівка 11 (11)
Старух А.: Мова рож 8-9 (20)
Суська У.: Табір під час дощу 6-7 (13)
Ткач Ю.: Загадковий гість 1 (7), Марічка 3 (12-13)
Філонюк Р.: Бровко 1 (18)
Цибульська Я.: Моє цьогорічне літо 11 (11)
Яворська Л.: Несподіванка 1 (16)
Якубович І.: Український соловейко 5 (14), Приємна
подорож 12 (12-13)

IV. СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

Д-р Леонід Дмоховський 2 (4) (наука)
Проф. Богдан Галайчук 12 (5) (наука)
Кузьмович О.: Ляріса Кукрицька 11 (9), (театр), Арка-
дія Оленська-Петришин 4 (5-6) (мистецтво), Во-
лодимир Петришин 4 (5-6) (наука), Юрій Стефа-
ник 1 (7) (література)
Йосип Романів: Перший українець — генералом в Ка-
наді 3 (6)
О. Т.: Богдан Нижанківський 6-7 (6) (література)

V. УСПІХИ НАШИХ ПЛАСТОВИХ ПОДРУГ І ДРУЗІВ

Захарчук З.: Вдячний випадок 12 (6-7)
Клим Г.: Ірина Пелех на стійці 8-9 (8-9)
Колодчин Василь "Українцем року" 5 (8)
Колос В.: Телемайстерня "Тітка-Квітка" 12 (8)
О. К.: Журналістична діяльність юнацтва 12 (17-18),
Виступ молодих авторів у Нью-Йорку 10 (8-9)
Лапка М.: Славко Чорний (Австралія) 2 (18)
Орест Мартинович відзначений золотою медаллю 3 (10)
Інна Рудницька 8-9 (9)
Сеник О.: Літературний вечір — наш успіх 12 (9-10)
Василь Сидоренко — юнак композитор 3 (10)
Ш-ко В.: Виступ молодих авторів в Австралії 10 (8-9)

VI. УКРАЇНОЗНАВСТВО

О. Б.: Чорне море 4 (6-7)
Дбаймо про красу пам'яток культури 3 (4)
Знайдено 14 листів Шевченка 3 (4)
Івченко С. І.: Святе дерево 3 (11)
Найменший "Кобзар" 3 (2)
Пам'ятник Т. Шевченкові в Аргентині 3 (2)
Пам'ятник Т. Шевченкові в Римі 3 (4)
"Лісова Пісня" скульптура-ілюстрація 2 (3)
Про символи Великодня 4 (3-4)
Стадник О.: Нові археологічні знахідки в Україні 5
(5-7)
Цікаве з українського світу 3 (21), Новини з України
11 (7-8)
Юрій Шухевич знову засуджений 11 (7)

VII. ПЛАСТУВАННЯ

Де і як таборуватиме юнацтво США влітку 1972 р.
4 (21)
Гурток "Кажани" з Аргентини шукає охочих 6-7 (12)
Мостович І.: Культ Богоматері 10 (12-13)
Підготовляємося до 3-ої пластової проби 3 (23-24), 2
(10-11), 4 (22)
Пластунки уміють робити "добре діло" (3 листи) 2 (23)
Рак А.: Як юнацтво оцінює літні табори 5 (12)
Українські приповідки до пластового закону 11 (8),
12 (3-4)
Фаріон І.: Що юнацтво шукає на пластових таборах
12 (13-14)
Штинда Т.: Чи табори потрібні для дівчат 1 (11)
Що нового у Пласті 4 (20-21), 3 (22)
Л. Ю.: Не чіпайте кажанів 6-7 (12)

Яримович Ю.: На ювілейній ЮМПЗ 11 (12-14)
Якір ЧМ.: Чорноморська горохова зупа 4 (8)

З пластового життя:

Десять років 1 (8)
Масмо Начального Пластуна 3 (5)
Об'ява Головної Пластової Вулави про святкування
60-річного Ювілею Українського Пласту в 1972 р.
1 (9)
Перша пластунка Гетьманська вірлиця 5 (10)
Перший самостійний гурток УПЮ-ів у Новому Ульмі
2 (22)
Там, де започаткували 60-річчя Пласту 1 (21-22)
Цюрак І.: Аделіда — місце Ювілейної Пластової Зу-
стрічі 1 (22-23)
Ювілейна Пластова Зустріч в Аргентині 8-9 (21)

Історія Пласту:

Білий лицар на "Сагарі" (Ностальгія) 5 (4-5)
Бурлака: Ми з дальших тут зійшлися сторін (Носталь-
гія) 12 (10-11)
Військові пластуни (Ностальгія) 11 (5-7)
Лучкань Я.: Як розвивалося літунське пластування в
США 4 (12)
Пежанський М.: Як то було в початках (Ностальгія)
6-7 (4-5)

УІІІ. СПОРТ

День молоді в Торонті 1 (26)
Горбач М.: П'ятий чемпіонат футболу київських "Дина-
мівців" 5 (20-21)
Кривоніс Я.: XIII-ті Українські Легкоатлетичні першос-
ті УСЦАК в Торонті 1 (24-26), 2 (25-26)
О. К.: Мало популярний спорт серед нашої молоді 6-7
(26)
Малиновська Т.: Дещо про Олімпіаду 5 (20)
Легкоатлетичні змагання пластунів в Нью-Йорку 8-9
(26)
Після XX-ої Олімпіади 12 (23-24)
Пластові юнацькі дружини у відбиванкових змаганнях
6-7 (26)
Пластовий лещатарський табір в "Гор Мавнтен" 3 (19)
Рекорди легкоатлетичних змагань в Нью-Йорку 8-9
(26)
С-Русь: Пластова дружина копаного м'яча в Нью-Йорку
10 (26)
Там, де відбувалася XI-та Зимово Олімпіада 3 (18-19)

ІХ. ХРОНІКА ПЛАСТОВОГО ЖИТТЯ

Висовська Г.: Наш перший базар 2 (21)
Городецька Л.: Змаг у читанні українських книжок 2
(23)
Головата М.: Із хроніки мандрівного табору "Каравана
Квебек" 8-9 (25)
Гавур Л.: У гостині в Амишів 12 (25-26)
Дещо про нашу діяльність в Кергонксоні 6-7 (25)
Дякун В.: Табір "Перша іскра" 1 (23)
І. Д.: Історична теренова гра 11 (23)
Єлиів В.: Чар вогника 2 (21-22)

Зелик М.: Демонструємо 3 (27)
Козак О.: Листопадовий апель пластової станиці в Нью-
Йорку 2 (19)
О. К.: 5-тий конкурс дописів до "Юнака" 4 (17), Як
наші юначки святкують градацію? 12 (21)
Лукинович Л.: "Орлікіада" 1971 р. очима учасниці 2
(20-21)
Морозевич З.: Прогулянка до Алеґені Стейт Парку
(21)
Патерик Ю.: Мандруй — в дорогу 5 (26)
Пластуни з Денверу танцюють 5 (27)
Пластові табори в Німеччині 6-7 (23)
Пластова група в Римі 8-9 (24)
Роговська Х.: Як це було на ЮМПЗ 1972 р. 11 (22-23)
Смілі бажання у перших днях весни 4 (24)
Сірський Б.: Я був в Австралії 8-9 (22-23)
Солтис Л.: Під шатрами на "Батурині" 11 (24)
Таборування в Аргентині 3 (21)
Чергове пластова весілля 6-7 (24)
Чи знаєте що... 11 (17)
Шараневич Д.: Незабутня гостинність в Австралії 10
(25)
Що нового в Пласті? — До вершин (Пласт в Англії)
12 (14-15)
Юнаки в історичних одностроях на ЮМПЗ 11 (14)
Юнацькі табори в Аргентині 6-7 (22-23)

Х. РІЗНЕ

1. Редакційне:

Вечірні розмови мухи з комарем 2 (14), 4 (19), 5 (11)
Замість квітів і вшанування пам'яті померлих: 1 (17,
28), 2 (28), 3 (16, 32), 4 (23), 4 (28), 6-7 (28),
8-9 (27), 8-9 (28), 10 (28), 11 (25-26), 12 (28)

2. Пластункам на вушко:

Бродович Г.: Історія української вишивки 3 (9-10),
4 (15-16), 5 (16)
Мазяр Л.: Що повинна знати пластунка 6-7 (15)
Подруга Оля: Порожні картки 1 (15), Що пластунки
повинні знати 3 (9), Підготовляємося до ве-
черниць 11 (21-22), А може б так щось нового
на базар? 12 (19-20)
Старух А.: Що будемо варити на ЮМПЗ 6-7 (16-17)

3. З природи і техніки:

Дячук І.: Загадковий інстинкт 3 (16)
Івченко С. І.: Символ шани 5 (13)
Коваленко Ю.: Які вони ці легендарні тарпани 8-9 (12-
13)
В. П.: Примхи клімату 8-9 (11-12)
Університет на ясені (З життя птахів) 8-9 (14-15)
Як вижити в природі? 6-7 (19-21)

4. Філателія:

Нова марка з Т. Шевченком в Аргентині 3 (4)
Павлічко Ю.: "Пласт наша гордість і мрія" 3 (26),
Марки ЮМПЗ 1972 р. 12 (22)

5. Різне та цікаве:

Т. Г.: Мистецтво друку 4 (23)

Історія наших меблів 10 (23)

Знойко Ю.: Про що говорять прізвища 3 (25)

О. П.: Посуд 12 (15)

Соханівський В.: Святий Юрій і його змії 5 (34),
П'ятдесятіччя винаходу інсуліну 8-9 (10-11), Ко-
ролівська гра 11 (10)

Старух А.: Прецлі 10 (23)

6. Треба нам знати:

О. В.: Що таке універсали Української Центральної
Ради? 1 (3-4), Гетьман Петро Конашевич Сагай-
дачний 8-9 (4-5)

Перший в Україні театр 10 (10-11)

Першого Листопада 1918 року 11 (2)

Про центральні українські установи у вільному світі
3 (6-7)

Сеник О.: Василь Симоненко 8-9 (5), Григорій Савич
Сковорода 2 (2-3)

Чи знаєш ти, хто чим є? 2 (8)

Що таке УВО? 2 (5)

8. Загадки і розваги:

Горбач М.: Цікаві задачі з фізики 10 (24)

Загадки: 2 (11), 3 (24), 3 (29), 4 (25), 6-7 (24), 8-9 (13),
8-9 (24), 11 (20), 12 (14), 12 (24)

Чи ви спостережливі? 4 (11)

9. Листування, привіти, заклики:

До нас пишуть: 4 (22), 5 (25, 5 (27), 6-7 (27), 8-9 (28),
10 (27), 11 (24), 12 (27)

Наше листування: 1 (23), 2 (23)

Наша пошта: 2 (18), 3 (17, 29), 4 (21), 4 (23)

Незабудьки кличуть до доброго вчинку 8-9 (3)

Привіти для "Юнака" з пластових таборів 8-9 (19)

Привіт з Австралії 10 (6)

Суспільний проєкт СУСК-у 4 (25)

"Юнак" дякує за привіти 10 (9)

Ярош М.: Заклик до доброго діла 8-9 (28)

10. Усміхніся:

Загублена дитина 8-9 (15)

Усміхніся: 1 (11, 14), 3 (25), 4 (17, 4 (19), V-9 (13)

ЮМПЗ на весело 11 (17, 23)

11. Інше

Мікросюжети 6-7 (21)

Чи знаєте ви історіографію? 10 (3)

Що означають ці вислови? 10 (11)

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для Ваших друзів і друзів з приводу їх дня
народження, іменин, різдвяних чи великодніх
свят, успішного закінчення шкільного року — це
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА ЖУРНАЛА

ЮНАК

● Річна передплата у США і Канада — 6.00 дол.
(у валюті країни передплатників) Передплата
для інших країн подана на 2-й стор. обкла-
динки.

● Не відкладайте цього на пізніше, а вже те-
пер вишліть до нашої адміністрації Вашу по-
жертву на дарункову передплату для Ваших
Друзів чи Подруч.

● Масмо адреси зразкових, але неможливих
юнаків і юначок, що хочуть діставати "Юнака",
але самі не можуть заплатити передплати.

● Зробіть "ДОБРЕ ДІЛО" та зголосіть до нашої
адміністрації одну дарункову передплату.

YUNAK MAGAZINE

2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ontario, Canada,

УВАГА!

УВАГА!

**ВЖЕ ВИЙШОВ ДРУКОМ
ЗБІРНИК П'ЄС ДЛЯ ДІТЕЙ, МОЛОДІ ТА ТЕАТРІВ
ЮНОГО ГЛЯДАЧА**

(у тому і п'єси з пластового життя)

ЮНИЙ СКОМОРОХ

В. Софронова Левицького

Сторін 304.

Кольорова обкладинка Мирона Левицького.

ЦІНА 6 ДОЛ. (разом з поштовою пересилкою).

Набувати можна у книгарнях або замовляти на
адресу:

30 B Anglesey Blvd.
Islington, Ont., Canada

КОМІТЕТ
ЗА АМАТОРСЬКИЙ ТЕАТР

ЧИ ВИ ВЖЕ СКЛАЛИ в цьому році ПОЖЕРТВУ НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА"?

● Якщо ні, то просимо це зробити негайно.
Прибутки з передплат не вистачають на покрит-
тя всіх витрат, получених з видаванням «Юна-
ка».

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.
ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Щадити щоденно учись!
Як будеш студент,
Той доляр, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ «Самопоміч» платить 5% ДИВІДЕНДИ.
- КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Анна і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

ПРАЦЯ І ОЩАДНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬ ВАШУ МАЙБУТНІСТЬ!

- Ощадністеві вклади без права виписувати чеки
- Термінові вклади (більші суми) на 2 і більше років

5 $\frac{1}{2}$ %

6 $\frac{1}{2}$ %

- Студійні ощадністеві вклади на 7%!
- При виплатах уживайте наших чеків!
- Дасмо позики на догідні сплати!

Складайте Ваші ощадності
у кредитовій кооперативі
»БУДУЧНІСТЬ«

Buduchnist (Toronto) Credit Union Ltd.
140 Bathurst Street — Toronto 2-B, Ontario
Phone: 366-9863 & 366-4547

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботу.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні запрошення
- фірмові друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 363-7839
860 Richmond St. West, Toronto 2-B, Ont.

Хто з Вас подорожує

- літаком
 - кораблем
 - поїздом
 - автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро
МАРКІЯНА КОГУТА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA
If not delivered please return to:
YUNAK Magazine
2445 A Bloor St. W., Toronto 21, Ont., Canada

Ціна: 75 центів RETURN POSTAGE GUARANTEED

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

В Пластовій кооперативі ПЛАЙ

PLY CO-OP LTD., 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЛАСТОВІ ВІДЗНАКИ

- новацьких роїв і гнізд
- юнацьких гуртків і куренів
- новацьких і юнацьких проб
- нов. і юн. іспитів умілостей

БОРСУК

ІЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙГАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОЛК

ОЛЕНЬ

ЛЕОПАРД

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ТАРПАН

У цьому оголошенні поміщені зразки відзнак юнацьких гуртків, які продаємо по 50 центів за штуку. Маємо постійно на складі 40 різних родів таких відзнак і можемо їх кожночасно вислати. Виготовляємо також інші відзнаки роїв УПН і гуртків УПЮ на замовлення.

КУПУЙТЕ В НАС ТАКОЖ:

★ всякі інші пластові відзнаки ★ усі частини пластових одностроїв ★ таборовий виряд ★ спортове приладдя ★ усі пластові видання, а зокрема обов'язковий для юнацтва посібник, автором якого є основник Пласту

ПРОФ. Д-Р ОЛЕКСАНДЕР ТИСОВСЬКИЙ (ДРОТ)

Життя в Пласті

544 сторін • багато ілюстрацій • ціна 6.50 дол.

* КУПУЙТЕ В ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ «ПЛАЙ»!

* ЧИСТИЙ ПРИБУТОК КООПЕРАТИВИ «ПЛАЙ» ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИХОВНІ ЦІЛІ ПЛАСТУ!